

indenfor **ADJØS DJH**
s.24 Pernille Dehn forlader skuden

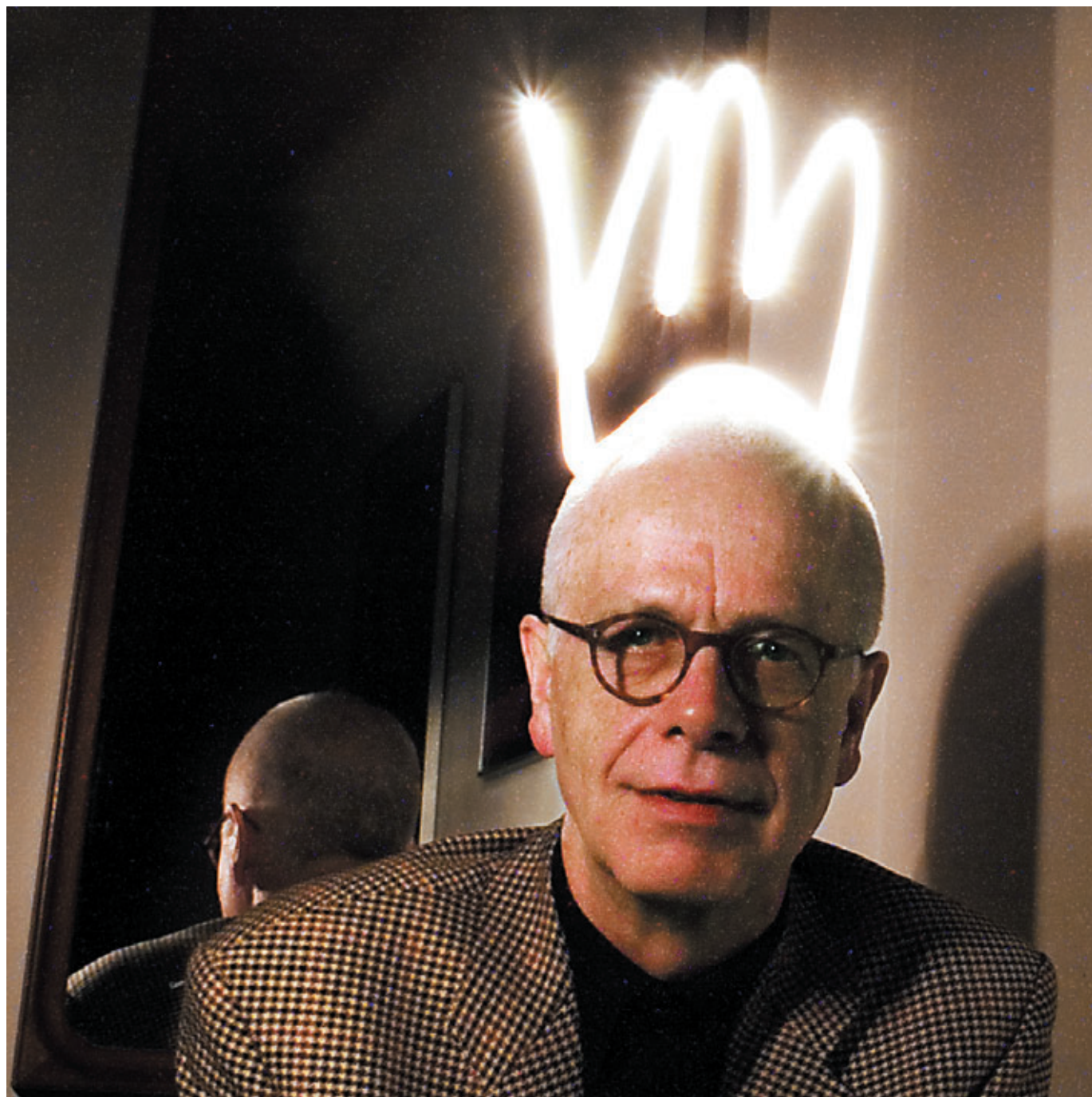
udenfor **ET FYNSK TILBU'**
s.5 DJH'ere kunne starte eget Urban

explorer **LOYALIST COLLEGE**
s.16 Sådan bliver du journalist

Foto | T. Kaare Smith

PORTRÆT

For tre måneder siden var han generaldirektør i Danmarks Radio. Det er han ikke mere.

Mød Christian Nissen i Illustreret Bunker.

udenfor

s.16-17

Tekst | Ole Hall

URENT TRAV

Telefonisk tilbageskridt

Fra det nye års begyndelse skifter DJH til et nyt telefonsystem. Det betyder, at telefonerne i klasse- og computerlokalerne fjernes, og at det bliver dyrere at ringe fra telefonkælderen. Årsagen til den store omlægning er, at teknikken er forældet, og at TDC ikke længere yder support på aftalen. Dermed er skolen tvunget til at skifte til en ny teknologi.

Omvendt logik

Normalt fører ny teknologi til mere komfort og lavere priser. Det forholder sig dog omvendt for de DJH-studerende: De udsættes nu for mindre komfort og højere priser.

Minuttaksterne forbliver 0,25 kr/min til fastnettelefon og 1,75 kr/min til mobil, men opkaldsafgiften får et kraftigt hak opad fra 0,25

kr. til 2,50 kr. En konsekvens, der rammer de studerende på pengepungen. Det havde rektor Minke ikke lagt mærke til, da han indgik aftalen.

"Det er ærgerligt, at det bliver dyrere for de studerende, men der er ikke noget at gøre ved det," var Minkes kommentar, da han blev gjort opmærksom på prisstigningen. Han mener, at skolen har fundet den løsning, der er mest fornuftig.

"Det er den eneste mulighed, vi har nu, da vi ikke kan kore videre med det gamle system."

Minke har i samme ombæring besluttet, at telefonerne i klasse- og computerlokalerne skal lukkes ned. Der er så få, der bruger de telefoner, at det ikke kan svare sig at beholde dem. Studerende, der ønsker at ringe fra skolen, må

derfor fremover indstille sig på en tur ned i dybet.

Lange udsigter for IP-telefoni

I telefonkælderens mulm og mørke kan de så sidde og spekulere på, hvad der egentlig blev af snakken om IP-telefoni. Det blev der ikke noget af i denne telefonomlæg-

ning. Skolen har længe haft planer om at indføre den internetbaserede telefoni, der kunne gøre det billigere for studerende at ringe, men hverken IT-chef Niels Mørk eller rektor Minke kan løfte sløret for konkrete planer.

"IT-afdelingen følger udviklingen nøje, og så snart vi kan tilbyde en fornuftig løsning, så gør vi det,"

lover rektor. Han tør ikke komme med en dato, men gætter på, at IP-telefoni vil blive en realitet på DJH i løbet af et års tid. Indtil da må telefonafhængige studerende klare sig med telefonkælderen og priser, der går den forkerte vej.

For få år siden, var telefoni gratis på DJH.

olehall@mail.djh.dk

Foto | Thomas Lekfeldt

INSPIRATOR

Snakkesalig. "Jeg trængte til at snakke. Ikke tale, bare snakke. Som man gør det vest for Valby Bakke..." På Peter Sommers kritikerraste soloplade "På den anden side" er sproget, ifølge ham selv, modent, ædrueligt og skarpt.

udenfor

s.21

INDENFOR

- s.2 short story
- s.3 leder
Lisbeth Knudsen ny bestyrelsesformand
Nyt evalueringssystem
- s.4 Festival for få
- s.5 Populær studenterradio
Mød studievejledningen
- s.6 Politisk journalistik – tilbage?
- s.7 Enden på Den Gode Historie
Kandidatuddannelse udsendt

FOKUS: DJH I BRANCHEN

- s.8 Kamp om nye ansøgere
- s.9 Farvel til Pernille Dehn
Ny informationsmedarbejder ansat internt
- s.10 Konkurrence mellem uddannelser
Journalist eller akademiker?

UDENFOR

- s.14 Midtersider: Fotograf Casper Dalhoff
- s.16 Portræt: Christian Nissen
- s.18 Nissens afskedsreception
- s.19 Køb dit job hos Urban
Søren Pagter underviser på Politiken
- s.20 Bunker Explorer i Canada
- s.21 Inspirator: Peter Sommer

DEBAT

- s.22 Debat
- s.23 Klumme: De måske dumme
Mere debat

En ung styrmand og havet

Klokken er lidt i fem om morgenen. Himlen er truende sort over Skagen. Fiskerkutteren Frank Maigen's tre besætningsmedlemmer ankommer til havnen på cykler. Uden ret meget snak gør de båden klar til en 14 timer lang sejltur ud til Skagerrak. Deres mål er at fange hummere.

Manden der indtager styrhuset, er Mikael Kiil. Han har overtaget kutteren efter sin far. Fra den ene dag til den anden blev Mikael Kiil stort set nødt til at tage jobbet som styrmand, da hans far døde af et hjertestop på en tur på havet.

"Selvfølgelig har jeg set min far arbejde i mange timer, når jeg har været med på båden, og jeg har lært meget ved bare at se på. Men

uddannelsen som styrmand tog jeg først, da jeg var i gang," fortæller den 33-årige fisker. Det var ikke kun Mikael's far, der var fisker, det var begge hans bedstefædre også.

Båden er to år gammel og fyldt med det nyeste teknologi for at hjælpe med navigationen, men alligevel er det erfaringen og lidt held, der betyder mest. Mikael Kiil er ikke helt sikker på, hvorfor han har valgt at sejle til Skagerrak i dag.

"Det har noget at gøre med en følelse og en fornemmelse," siger han og håber på en stor fangst.

Fiskernes dag forløber afslappet på havet. Det tager tre timer at sejle fra Skagen til det sted, hvor de kaster deres net ud. Normalt har de nettet ude i seks til otte

timer på en dag. Men i dag er det søndag, og Mikael's datter har fødselsdag, så de fisker kun i fire timer. Klokken to bliver nettet trukket op, og besætningen, Finn Shibsted og Søren Husth, sorterer fangsten. Det er let at se, at de to mænd har arbejdet sammen før. Deres samarbejde er utroligt. De behøver ikke at bruge ord, da de begge kender deres arbejds- og ansvarsområde.

Dagens fangst er over hundrede kilo hummer og næsten hundrede kilo fisk.

"En god dag. Nogen dage får vi ikke noget. Men i dag var vi heldige," siger Mikael Kiil på vej tilbage mod havnen.

hanafi@rokki.net

illustreret bunker

danmarks journalisthøjskole
olof palmes allé 11 8200 århus n
ibunker.journalistforbundet.dk
ib@mail.djh.dk
mobil 61 70 20 40

redaktionen

peter hammer (ansv.) hammer@mail.djh.dk
maria frahm frahm@mail.djh.dk
otto lerche lerche@mail.djh.dk
asger juhl juhl@mail.djh.dk
mille marie christensen mille@mail.djh.dk

annoncer

peter hammer 61 70 20 40 hammer@mail.djh.dk

billedredaktører

anders birch birch@mail.djh.dk
mette mørk mettemoerk@mail.djh.dk

bagsiden

mads zacho bagsiden@mail.djh.dk
morten szygenda

layout & korrektur

redaktører & billedredaktører
kommende redaktører & billedredaktører

illustrationer

sisse sejr-nørgaard sissel@mail.djh.dk

stud.århus-ansvarlig

mille marie christensen mille@mail.djh.dk

oplag

2000 eksemplarer 9 gange årligt.
illustreret bunker uddeles til studerende og ansatte ved djh, til danske redaktioner og deres praktikanter samt til journaliststuderende på sdu og ruc.
citater, billeder og andet materiale fra bladet må kun bringes med udførlig kildeangivelse

tryk

avistryk nord tel. 98 17 19 11

udgivelse

15. december 2004
7. årgang nr. 9 - 1. oplag

næste udgave

Idéudvikling i røret den 6. januar kl. 15.00
illustreret bunker udkommer næste gang d.10 februar med deadline for artikler d. 2. februar.
Deadline for annoncer er d. 2. februar. Deadline for debatindlæg d. 30. januar

LEDER

DJH skal ikke konkurrere om ansøgere

DJH får færre og færre ansøgere. Det er sket i takt med, at det er blevet muligt at uddanne sig til journalist andre steder. På skolen er man opmærksom på udviklingen og opfatter den som negativ, men hvorfor egentlig det?

Målet er at få en fagligt god uddannelse. Selvfølgelig er det vigtigt, at der er ansøgere til pladserne på skolen, men et stort antal aspiranter er nødvendigvis ikke et udtryk for en god uddannelse. En god uddannelse kan man kende på, at de studerende får arbejde, mestrer faget tilfredsstillende og trives med deres gebet.

Risikoen ved at fokusere på ansøgertallet er, at man konkurrerer med andre uddannelser for at holde sig selv i live. Målet med DJH må ikke være at bevare fordums førerposition i ansøgningsræset, men at medvirke til, at Danmark har en god spredning af journalistuddannelser – geografisk og fagligt.

DJH udfylder sin egen niche, nemlig den fagligt fokuserede skole i Jylland. SDU repræsenterer en mere akademisk uddannelse, mens RUC har sin profil. Vi skal ikke ud og konkurrere med reality shows og Universitetsuddannelser. Ligesom BT, der skarpt argumenterer, at avisen ikke skriver til det samme publikum som Ekstra Bladet, bør vi holde fast i vores profil. Vi uddanner håndværkere, der kan udfylde de fleste journalistiske roller. Vi favner bredt og er iverige. Vi lærer ikke om politik og historie, som universitetsjournalisterne, men vi lærer at sætte os ind i politik og historie. Der er en forskel.

Billedet af Danmarks journalistuddannelser er under restaurering, og der er kommet andre tilbud end det i Århus. Det er godt, og bare fordi, vi mister markedsandele, skal vi ikke gå i krig for at få dem tilbage. Vi er ikke en privatvirksomhed, men et offentligt organ, som er en del af en helhed.

ib@mail.djh.dk

Tekst | Karen Clement

BESTYRELSE

DJH får ny bestyrelsesformand

Undervisningsministeren har peget, hun sagde ja, og når det nye år begynder, er Lisbeth Knudsen, nyhedsdirektør i DR, formand for DJH's bestyrelse

Aviser, dagblade, Dansk Journalistforbund samt den øvrigebranche spurgte Lisbeth Knudsen, om hun ville sige ja, hvis der blev peget på hende som formand for DJH's bestyrelse. Det ville hun, og sådan blev det.

De områder, Lisbeth Knudsen gerne vil være med til at udvikle, er mediernes og journalisternes evne til at opfange signaler fra borgerne.

"Der er en tendens til, at vi kommer for langt væk fra brugerne, altså borgerne. Vi er også for dårlige til at udnytte teknologien. Det er efter min mening de største journalistiske udfordringer, vi står overfor," forklarer hun.

De konkrete ting, vi skal blive

bedre til at udnytte og udvikle er blandt andet digital radio og TV.

Faget forpligter

Lisbeth Knudsen var en af de første, der blev uddannet fra det, der dengang hed Den Nye Journalistuddannelse. Efter endt studentereksamen blev hun optaget på Danmarks Journalisthøjskole, og da hun afsluttede sin eksamen i 1975, var hun allerede sikret ansættelse på Berlingske Tidendes Christiansborgredaktion, som hun også havde været tilknyttet i størstedelen af sin praktiktid.

Efter to år som reporter blev hun i 1977, som kun 24-årig, leder af Christiansborgredaktionen. I 1984 blev hun så redaktør for

avisens erhvervsstof og to år senere medlem af chefredaktionen.

Hun forlod Berlingske Tidende i 1990 for at blive administrerende chefredaktør på Det Fri Aktuelt og samtidig direktør for A-pressen. I 1993 blev hun også chefredaktør på Aktuelt.

I 1998 tiltrådte hun stillingen som nyhedsdirektør på DR og kan nu også skrive bestyrelsesformand på sit CV.

"Jeg har tilbragt utroligt mange år i dette fag, og jeg mener, at det forpligter til at være med til at udvikle uddannelsen og journalistikken som helhed."

karenc@mail.djh.dk

Tekst | Ole Hall

PÅ EN SKALA FRA 1 TIL 5

Evaluering med større åbenhed

Studerende kan nu lettere følge med i undervisernes sammenfatninger. Fra 1. januar ryger evalueringsrapporterne direkte ind på Quickplace

Studienævnet vedtog onsdag den 1. december, at studerende fremover skal have adgang til evalueringsrapporterne på nettet. En opløftende nyhed, som KaJ-formand og medlem af studienævnet Dikke Elnif bifalder:

"Det er super. Nu kan de studerende lettere tjekke, om det, underviserne skriver, stemmer overens med virkeligheden."

Hele idéen med at lægge rapporterne på nettet er at få en mere effektiv kontrol af evalueringerne.

"De studerende får nu mulighed for at læse rapporten igennem derhjemme, og der bliver tid til at diskutere med holdkammerater, før man eventuelt beslutter at reagere," lyder det fra formand for studienævnet Lars Bjerg.

Undgår følelsen af mistillid

Ifølge reglerne har de studerende altid haft ret til at deltage i sammenfatningerne af evalueringer-

ne, men ganske få har gjort det.

"Formentlig fordi det kan opfattes som en mistillidserklæring til underviseren – og så slet og ret fordi det tager tid og ikke opleves som relevant," vurderer Lars Bjerg.

Han håber, at den nye åbenhed vil give de studerende større engagement i evalueringsprocessen.

olehall@mail.djh.dk

Ny redaktion

Fra nytår indtages kontor 223 af et nyt hold redaktører. Den gamle redaktion byder velkommen ombord til Dorte Stenbæk (ansv.), Karen Clement (nyheder), Martin Thimes Langballe (feature) og Ole Hall (web). Desuden til Kristian Brasen og Mie Scherfe (begge foto).

Alt godt fra Mille, Maria, Asger, Otto, Anders, Mette & Peter

TA' BUSSEN

HVIS DU HELLERE VIL BRUGE DINE PENGE SAMMEN MED VENNERNE...

KUN 120 KR.

For studerende* og seniorer fra mandag til torsdag
*) ISIC studie kort kræves

Linie 888

**ÅRHUS
ROSKILDE
KØBENHAVN**

Rejsetid under 3 timer
Afgang fra Århus rutebilstation
Også let og billigt til Kastrup Lufthavn

Telefon: 70 210 888
Online booking: www.abildskou.dk

NOTE

Dingelingeling

Sådan har det lydt flere gange på DJH det seneste stykke tid. Det kniber for Bygningsservice med at forklare, hvorfor undervisningen skal forstyrres af klokkeværket, når der hverken er tyveri eller brand på stedet. De har dog en teori om, at det er teknikerne selv fra Falck Securitas, der kommer til at aktivere alarmerne! Teknikerne er i øjeblikket i gang med en større omlægning af alarmsystemet på skolen. Det lyder fra Bygningsservice, at der vil være styr på både teknikere og alarm fra starten af januar.

olehall@mail.djh.dk

Foto | Thomas Lékfeldt

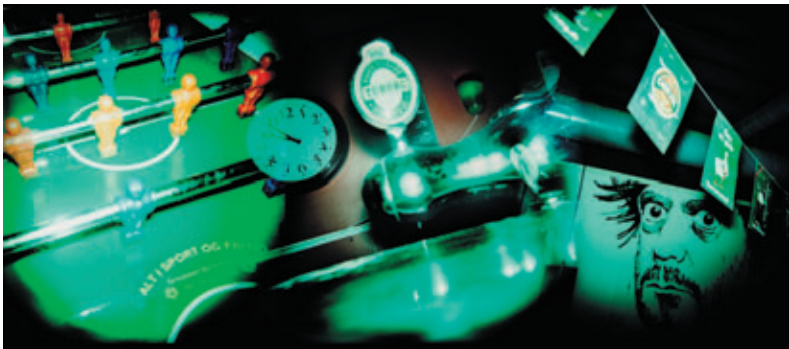
NOTE

Fredagsbarens bragende overskud

"Dette semester afdrager vi 30.000 kroner på vores lån til brandtrappen i stedet for de vanlige 15.000. Desuden overvejer vi at købe nye fodboldborde." Ordene er afgående kasserer i baren, Lasse Bekkers, og vidner om, at fredagsbaren er ved muffen.

De ekstra penge kunne også investeres i lavere ølpriser eller for eksempel et nyt poolbord, men kassemeisteren mener, at en afvikling af gælden har førstehedsrang. Han forventer, at baren bliver gældfri til sommer.

juhl@mail.djh.dk

NOTE

DICAR-direktør indstillet til en Cavling

Direktør for DICAR, Niels Mulvad, er blevet indstillet til en Cavling-pris. Sammen med freelancejournalisten Kjeld Hansen er han indstillet for sit arbejde med at skaffe offentligheden indsigt i landbrugets støtteordninger.

"Det er essentielt for demokratiet, at enhver i sådanne sager kan se, hvem, der modtager hvad," lyder begrundelsen.

Indstillingen er ikke ensbetydende med hverken et eksemplar af den lille statue eller en egentlig nominering. Cavling-komiteén beslutter i midten af denne måned hvem af de indstillede, der nomineres.

Den endelige vinder offentliggøres den 7. januar.

lerche@mail.djh.dk

NOTE

Fællessprog i coaching

Alle undervisere skal i løbet af 2005 på tre timers kursus i coaching

"Over to omgange skal erhvervspsykolog fra Attractor Andreas Juhl, hjælpe undviserne til at skræppe de coachingredskaber de i forvejen har," forklarer Jens Nørlem, tv-underviser på 2. delen.

karenc@mail.djh.dk

NOTE

Studerende til Ukraine

Mikkel Damgaard, Didde Elnif og Esben Nielsen fra 3. semester er taget til Ukraine for at dække den kaotiske situation efter præsidentvalget. Med sig i bagagen har de tre, udover visum, pen og det internationale pressekort, aftaler med flere danske dagblade, som på forhånd har købt de studerendes artikler og billeder.

De tre studerende vil holde sig fra de politiske analyser, som de ikke mener, de har viden nok til at skrive. I stedet skriver de blandt andet en otte timers reportage fra demonstrationerne i Kievs gader og en historie om en ukrainsk familie.

lerche@mail.djh.dk

Tekst | Martin Burlund

NO SHOW

Festival for få

Årets DJH Festival blev en deltagermæssig fadæse. Arrangør Pernille Dehn mener, at festivalprogrammet var det bedste nogensinde, så problemet ligger hos de studerende og lærerne, påpeger hun

Der er aldrig blevet reklameret så meget for DJH Festival, som det har været tilfældet i år. Hundredevis af foldere i A5-størrelse var trykt til festivalen, som skulle foregå i Frøberts. I folderen var der et fotografi fra en foregående festival, der forestillede rækker af propfyldte stole, og studerende der måtte bruge gulvet som skueplads for det pågældende oplæg. I år, da 2004-udgaven af DJH festivalen løb af stablen den 5. og 6. november, var der langt fra store menneskemængder i Frøberts.

Skuffet og sur

Da Børneavisen vandt DJH-prisen den 5. november så 80-90 deltagere begejstret til. Blandt dem var Pernille Dehn, der er en af arrangørerne bag DJH Festival. Til det efterfølgende arrangement faldt deltagerantallet til under det halve, og det gør Pernille Dehn

ærgelig.

"Jeg var skuffet og skide sur," siger den afgående informationsmedarbejder på DJH. Hun betegner årets program, som det bedste nogensinde.

"Det er et super tilbud, som meget få har benyttet. Specielt for journaliststuderende. Og så med et folketingsvalg rundt om hjørnet", siger Pernille Dehn med henvisning til blandt andet De Konservatives pressechef, Frank Korsholm, der prydede årets festivalprogram.

Slap holdning

Mens DJH Festivalen om fredagen forløb for tomme sæder, var det ikke til at få en siddeplads i fredagsbaren, hvor årets første juleøl blev rakt over baren. Dagen efter, den 6. til festivalens dag to, var omtrent lige så få mødt op som dagen før. Men til Kefirfesten om

aftenen stimlede en stor samling journaliststuderende alligevel sammen i kantinen til fest.

"En slap holdning," mener Pernille Dehn.

"Men det er ikke kun de studerende, der prioriterer fra. Der var heller ikke mange undervisere, som havde valgt at komme. Man bliver nødt til at spørge sig selv: 'Skal det fortsætte?'"

Rektor Kim Minke overvejer nu, hvordan festivalen for fremtiden skal tegne sig.

"Vi er gået i tænkeboks og vil derefter tage stilling til, om det skal fortsætte og i hvilken form. Det næste store spring fremad kommer, når de studerende bliver mere engagerede, arbejdsomme og synes, at journalistik er sjovt og interessant."

burlund@mail.djh.dk

Tekst | Dorte Stenbæk Foto | Anders Birch

TELEFONTAKSTER

Billigere at ringe fra mobil end fra kælderen

Med de nye korttelefoner kan det ikke betale sig at gå under jorden for at ringe

TELEFONI | Der er ingen grænser for hyggen i telefonkælderen

En typisk artikel med tre kilder, hvor der skal bruges et par opkald på at komme forbi forhindringer som telefonsvarere og emsige sekretærer, vil fra nytår blive 15 kr dyrere.

Fremover vil det koste 45 kr. at ringe historien hjem fra telefonkælderen i stedet for de nuværende 29,25 kr. Ringer man udelukkende fra mobil (Telmor eller Selvhenter.dk abonnement) vil samme opkald koste 41,75 kr.

Årsagen til prishoppet er, at opkaldsafgiften i telefonkælderen ti-dobles. I stedet for de nuværende 25 øre, kommer det fra nytår til at koste 2,50 kr at gribe røret.

Nedenstående eksempel

er lavet ud fra, at det vil tage 2 opringninger at komme i kontakt med eksperten, og at det vil tage 20 minutters samtale på fastnet at få historien dokumenteret. Det samme gælder for parten, mens politikeren er lidt vanskeligere. Her regnes med 3 opringninger og i alt 10 minutter på mobiltakst, for de eftertragtede citater ligger på båndoptageren.

dortes@mail.djh.dk

	NU	NY	MOBIL
Opkaldsafgift	0,25	2,50	0,25
Minutpris fastnet	0,25	0,25	0,80
Minutpris mobil	1,75	1,75	0,80

PRISEKEMPEL	NU	NY	MOBIL
2 opkaldsforsøg til fastnet, 20 min. samtale	5,50	10,00	16,50
3 opkaldsforsøg til mobil, 10 min. samtale	18,25	25,00	8,75
I alt for artiklen	29,25	45,00	41,75

Tekst | Simon Astrup Jørgensen Foto | Anders Birch

RADIONYHEDERNE

Populær studenterradio med speaktræning

Så er der endnu engang ansøgerstorm til Studenterradioen. De studerende, der har været heldige at få en plads på radioen, får denne gang et kursus med speaktræning før starten på næste sæson.

Den 26. november holdt to af redaktorerne fra Studenterradioen oplæg for første semester for at få nye journalister til redaktionerne. Allerede få dage efter var der kommet for mange ansøgninger.

Thorkild Ellerbæk, der er ansvarshavende for nyhederne på de danske studenterradioer, der bliver produceret på DJH, har fået mere end 20 ansøgninger fra studerende på første semester. Derfor vil nogle igen ryge på venteliste.

"Der er allerede mange af de nuværende 2. semester studerende, der gerne vil blive ved med at producere nyheder til studenterradioerne, og når der kommer mere end 20 ansøgninger, så kan der desværre ikke blive plads til alle," siger Thorkild Ellerbæk.

Han synes, at det ville være et problem, hvis redaktionerne får for mange medarbejdere. I øjeblikket er der 6-7 på hver af de fem redaktioner.

"Så ville redaktionsstemningen ikke helt være der, og det synes jeg er ærgerligt. Der ville heller ikke være så meget arbejde til hver, og det er også en del af redaktionsarbejdet, at der er lidt travlt."

Han beklager, at nogle bliver nødt til komme på venteliste, men den nuværende struktur gør, at der ikke kan være flere på redaktionerne.

Speaktræning med Thorkild

På næste semesters radiohold vil

RADIO | Radioaspiranter skal speaktrænes til den sprøde stemme

Thorkild Ellerbæk som noget nyt starte med et kursus i at speake.

"Der er nogle af de nuværende på Studenterradioen, der har efterspurgt det, og denne gang har jeg tænkt mig at gøre det. Nogle er rigtig gode lige fra starten og kan bare gå direkte ind i studiet, men

jeg tror, at det er godt, hvis man fra starten finder ud af, hvad det er, man skal være opmærksom på," fortæller Thorkild Ellerbæk, der selv vil stå for speaktræningen.

Selvom der nu vil være speaktræning på programmet, synes han, at kvaliteten er god i de

udsendelser, der er blevet lavet på Studenterradioen.

"Det er alligevel imponerende, at de studerende kommer direkte ind på radioen og laver så gode udsendelser. Selvfølgelig er der en lille indkøringsperiode, men jeg synes, at noget af det, der udvikler

sig hurtigt, er gode og anderledes vinkler end dem i aviserne."

De nye redaktioner går i gang med nyhedsproduktionen sidst i februar.

simona@mail.djh.dk

Tekst | Mette M; Mandrup

VEJLEDNING

Spørger du studievejledningen?

Illustreret Bunker har spurgt den for dig

"De fleste henvendelser får vi fra folk, som ikke går her endnu," siger Morten Skærbæk, der er en af de tre studievejledere på DJH.

Deres lille kontor ligger oppe bag Bygningsservice. Herfra svarer Morten Skærbæk og hans kolleger på alverdens spørgsmål.

Studievejledningen modtager mange spørgsmål fra folk udefra. For tiden modtager de tre andendelsstuderende, der er studievejledere, især mange mails fra folkeskolelever, som er i gang med at skrive opgave om videregående uddannelser.

Hjælp til alle

"Det er faktisk sjældent, at folk kommer ind på kontoret, men vi får mange mails og telefonopkald,"

fortæller Morten.

Spørgsmålene er meget sæsonbetingede. Op til optagelsesproven ringer folk med alle mulige spørgsmål.

"Der er endda nogle, som ringer og spørger, om det er meget svært at komme ind," griner han.

Der er mange spørgsmål til Diplomuddannelsen, Tillægsuddannelsen og de åbne uddannelser fra folk, som endnu ikke er startet på DJH. Mange vil gerne have detaljer om de forskellige fag på uddannelserne. I de tilfælde henviser studievejlederne til den enkelte faglærer.

Psykiske problemer

En gang imellem dukker der studerende op, der er stressede eller

har svært ved at klare studiet.

Studievejlederne vælger ofte at henvise folk til Studenterrådgivningen på Århus Universitet, som har et psykologuddannet personale ansat.

"Vi skal jo ikke sidde og lege lomme psykologer. Det er bedre, at de får hjælp det rigtige sted," siger Morten Skærbæk.

Han mener desuden, at mange af de studerende går direkte til Studenterrådgivningen, når de har det psykisk svært.

Der er heller ikke så mange, der har spørgsmål i forhold til praktikken, oplever Morten Skærbæk. De få, der har været hos studievejlederne, har hovedsagligt været der for at se på gamle ansøgninger.

Ikke det store drama

En gammel udgave af Illustreret Bunker fortæller, at Studievejledningen har hjulpet nogle studerende, der er blevet truet med tæsk af deres kilder. Det har Morten Skærbæk dog aldrig hørt om. I hans tid som studievejleder har der slet ikke været så store dramaer.

De tre musketerer

De tre studievejledere er fra 7. og 8. semester. Stillingerne bliver slået op, så studerende på 6. semester kan søge dem. De, der bliver udvalgt, kommer på kursus, hvor de taler med de forskellige relevante mennesker på skolen, blandt andet praktikvejleder Pia

Færing og Studieadministrationen.

Man kan ringe, maile og besøge studievejledningen, hvis man har spørgsmål eller problemer i forbindelse med studiet.

mandrup@mail.djh.dk

STUDIEVEJLEDNINGEN

► E-mail: studievejledning@djh.dk

► Tlf. nr: 8944 0399

► Åbningstider: man-tors kl. 8-9 og 14-15.30

Foto | Katrine Krake

NOTE

DJH'er som prisvinder

Kathrine Krake fra 8. semester og Addy Elisabeth Ipsen løb med førstepladsen i Danidas verdensbilledlegat.

De vandt juryens respekt og anerkendelse med filmen 'Floden Dza-chu', og filmen blev fredag den 19. november hyldet foran 200 mennesker i Det Danske Filminstitut.

Den overbevisende historie om nomader på den østtibetanske højslette fik af juryen ord med på vejen som: En usædvanligt velfortalt historie, der kombinerer information, identifikation og fascination i fortællingen.

olehall@mail.djh.dk

NOTE

Ekstra Bladet klarer frisag

Trods anklager om snyd og aftalt spil i forbindelse med praksisøgningen slipper Ekstra Bladet og Skandinavisk Film Kompagni for påtale fra praktikudvalget. Det blev besluttet på sidste praktikudvalgsmøde.

I korte træk består sagen i, at Ekstra Bladet havde afsat tre praktikpladser inden panikdagen, og at Skandinavisk Film Kompagni havde opfordret de studerende til at sende ansøgningerne for tid. Begge tilfælde er klart i uoverensstemmelse med de vedtagne regler for praksisøgning.

Praktikudvalsrepræsentant og næstformand i KaJ, Jeppe Dong Abrahamsen, fortæller, at studenterorganisationerne manglede opbakning blandt praktikudvalgets øvrige medlemmer til at give parterne en påtale. Uddannelsesinstitutionerne og arbejdsgiverrepræsentanterne mente ikke, at tilfældene var grove nok til at reagere. Derfor blev forslaget forkastet.

I stedet sender studenterorganisationerne på egen hånd et brev til parterne, hvori de opfordrer til dialog og overholdelse af reglerne.

olehall@mail.djh.dk

NOTE

Praktikplads i fare for 19 studerende

Selvom praktikpladsen kom i hus på panikdagen, er det ikke alle, der kan love arbejdsgiverne at møde op til praktikstart i februar. Det kræver nemlig, at alle eksamener er bestået.

Til mediejuraksamen på 3. semester var der 19 studerende, der ikke klarerede skærene. De kan nu se frem til en reeksamen i starten af januar. Består de ikke den, ryger de ud i tredje eksamensforsøg. Det vil bevirke, at de må vinke farvel til deres praktikplads.

olehall@mail.djh.dk

NOTE

Rettelse

I artiklen 'Hvad skal du tage for dine artikler' i sidste nummer stod der, at timelønnen for en færdiguddannet freelancer er 300-350 kr., så det samme skal studerende tage. Det er ikke rigtigt. For en færdiguddannet bør timelønnen være cirka det dobbelte, men prisen for studerende skal være god nok. En mere nøjagtig udregning kan laves ved at udfylde et excel-ark, som kan hentes på www.kaj-net.dk.

ib@mail.djh.dk

Tekst | Ole Hall

FAGSPECIALER

Journalistik minus politik

KaJ's skolegruppe vil have politisk journalistik tilbage som fagspeciale på 8. semester. En underskriftsindsamling skal vise, om de har den brede opbakning

Det har fået sindene i kog hos de studerende, at politisk journalistik ikke længere kan vælges som fagspeciale. Skolegruppen inviterede derfor de studerende til protestmøde torsdag den 25. november på Kajs kontor. Her besluttedes det at starte en underskriftsindsamling for at få faget tilbage på skemaet.

Irrelevant fagudbud

"Politisk journalistik bør være en selvfølge som fagspeciale på 8. semester, og det er derfor meget vigtigt, at faget udbydes igen allerede fra efteråret 2005," lyder dundertalen fra formanden for skolegruppen, Thomas Berndt.

Han mener, at politisk journalistik hører hjemme blandt fagspecialerne, da de i videst muligt omfang bør afspejle stofområderne på de redaktioner, der findes på landets medier.

"Problemet er ikke bare, at politisk journalistik er taget fra os, men at det meste af fagudbudet

er irrelevant i forhold til vores fremtid," mener Thomas Skov fra 7. semester, som netop har skullet vælge sit fagspeciale for 8. semester.

Ingen undervisere

Leder af 2. delen, Henrik Berggreen, kunne allerede i sidste udgave af Illustreret Bunker fortælle, hvorfor politisk journalistik blev pillet af programmet. Ifølge Berggreen mangler DJH en underviser, efter at kapaciteter som Niels Krause-Kjær og David Trads har forladt skolen. Roger Buch fik budet, men takkede nej, idet han i stedet ønskede at koncentrere sig om førstedelen af uddannelsen. Dermed blev taberne de politisk interesserede på det kommende 8. semester.

Større opbakning

Ifølge formanden har skolegruppen fået mange meningstilkendegivelser, der bakker op om hans holdning. Dog ønsker han, at de

går længere i deres kritik af fagudbudet. Thomas Berndt foreslår, at de studerende selv tager fat og skriver debatindlæg eller sender mails direkte til ledelsen. På den måde synliggør de, at de studerende er utilfredse med fagudbudet.

Til protestmødet talte fremmødet 10 mand inklusiv formanden selv. Næste skridt i protestmarchen er underskriftsindsamlingen, der skal vise, om skolegruppen også har den brede opbakning.

olehall@mail.djh.dk

Indsamlede underskrifter

I skrivende stund har følgende skrevet under:

- ▶ 33 praktikanter på mail
- ▶ ca. 50 fra 7. sem.
- ▶ ca. 50 fra 1.delen

KaJ regner med mange flere i løbet af ugen.

Fagspeciale

- ▶ Efteråret 2004 var forløbige sidste gang, man kunne vælge politisk journalistik på DJH. Netop det fagspeciale var det mest efterspurgt
- ▶ De studerende kan nu vælge mellem Kulturjournalistik; Krig, Krise og Katastrofejournalistik; Verdenspolitik; Kommunikation og Billedsprog

Tekst | Karen Clement

KURSSKIFTE

Enden på en god historie

Når dørene åbnes for de nye studerende i september 2005 bliver det enden på en æra. Den Gode Historie er død

Flermedialitet og større integration mellem vidensfagene og journalistikken er det, de kommende studerende på DJH kan se frem til.

Et specifikt forløb med kilder, som vi ellers kender det fra research- og interviewforløbene, og mere samfunds-faglig metode i research er nogle af de muligheder Lars Bjerg snakker om, da Illustreret Bunkers udsendte møder ham til en snak om skolens fremtid.

Vision 2007

I 2002 stillede skolens undervisere hinanden et spørgsmål:

"Hvor vil vi gerne være henne i 2007?"

Det blev til et løfte om en ny uddannelse.

"Der er blevet gjort et stort

stykke arbejde blandt underviserne. Vi har snakket med både forskere og folk i branchen. Branchen vil hele pakken. Journalisterne skal være klogere, hurtigere, mere kreative og iverige. De efterlyser flermedialitet. De vil have det hele," fortæller Lars Bjerg.

De får dog ikke det hele med det samme, men efter nytår bliver der nedsat en fokusgruppe blandt de studerende, og til marts 2005 satser skolen på at kunne fremlægge den nye plan. Ét er dog sikkert: Den Gode Historie bliver erstattet af en anden introduktion til faget.

"I dag har den Den Gode Historie karakter af at være en mini-uddannelse. Sådan skal det ikke være længere. Det skal være en indledning til faget, og hvad det rent faktisk er, journalister laver. De studerende skal fra starten have et grundigt indblik i, hvad

journalistik er. De skal have en fornemmelse af studiet og miljøet på skolen," forklarer Lars Bjerg.

Fokus på flere medier

Det, der efterfølgende skal fokuseres meget på, er flermedialiteten. Der skal stræbes mod, at de studerende skal beherske mere end ét medie. Journalisterne skal have en større billedforståelse, både når det gælder fotografi og TV. Lars Bjerg lægger dog ikke skjul på, at det er svært at få plads til, og det er et stort puslespil, der skal gå op. Så indtil videre er det eneste sikre, at det nye kuld journaliststuderende i september 2005 bliver de første til at prøve det, der nok skal ende med at blive en god historie.

karenc@mail.djh.dk

Medieværksted giver forspring

Der hersker tvivl om RUC'ernes fordel ved medieværksted. Men fakta indikerer, at vores kollegaer fra Roskilde stadig er et skridt foran

Debatten om praktikfordele kører stadig. En spørgeskemaundersøgelse sat i gang af studerende fra RUC skal nu være med til at opklare sammenhængen mellem medieværksted og praktikplads.

Når man sammenligner hvor de RUC studerende har haft deres medieværksted og hvor de har fået praktikplads, tegner der sig et billede af en sammenhæng. Ca. 20% af RUC'erne har fået plads på præcis samme medie.

Gør opmærksom på dig selv

Blandt topscorerne ligger Politiken og Jyllandsposten.

Per Knudsen, chefredaktør på Politiken, mener dog ikke, at der er en sammenhæng. Per Knudsen ansætter praktikanterne på Panikdagen, men afviser, at han foretrækker studerende, der har erfaring fra medieværksted på Politiken.

"Vi har ingen forhåndspræferencer for folk, der har produceret for lige præcis os inden praktik-søgningen. Personligt har jeg ikke selv mødt ansøgerne for samtaler-

ne på Panikdagen og har intet med dem at gøre under medieværkstedet," fortæller Knudsen. Han mener i øvrigt, at man skal passe på med at overvurdere effekten af medieværkstedet.

"Der er mange parametre, der spiller ind og det har ikke noget at gøre med om den pågældende har tilbragt to uger på mediet i medieværksted. Det gælder om at gøre opmærksom på sig selv og det kan blandt andet gøres ved at have produceret noget enten for os eller en anden avis," forklarer han.

RUC's mediepraktik giver altså under alle omstændigheder de studerende en fordel, uanset om det er på det ønskede medie, de har været i medieværksted. Bare det, at de har fået trykt eller produceret noget, tæller. Der har RUC altså et forspring i forhold til DJH.

Skæv fordeling hos DR

Et andet medie, der umiddelbart kunne se ud til at have en forkærlighed for ansøgere, der allerede har bekendte med mediet, er DR.

Men også her afvises sammenhængen. Nyhedschef Henrik K. Hansen kan ikke genkende, at der skulle være en forbindelse mellem medieværksted og praktikansættelse.

"Efter Panikdagen undrede det os godt nok lidt, at vi havde ansat så mange fra RUC og at fordelingen var så skæv, men det har intet med medieprojektet at gøre," understreger han.

"CV'et er afgørende, hvis du kan følge op på det til samtalen, men at have tilbragt to uger i medieværksted hos os hjælper intet."

Dog er der alligevel 8 ud af 21 ansatte praktikanter, der har haft medieværksted i DR regi.

Spørgeskema viser ikke meget

For at vende tilbage til resultaterne fra det spørgeskema RUC har sendt ud, så er de resultater Illustreret Bunker har fået adgang til hverken beroligende eller foruroligende. Både DJH'ere og RUC'ere har haft eller har forsøgt kontakt med mediet inden ansøgning. Blandt RUC's kommentarer

kan man læse følgende: har skrevet freelance, kontakt med nuværende praktikanter, personligt møde med mediet, efterkritik af medieværksted pr. mail.

DJH's kommentarer: to har været ude og følge en journalist en dag, ringede og fik rykket åbent hus, har skrevet for lokalsektion af mediet.

Et af spørgsmålene i undersøgelsen lyder på om man tidligere har skrevet/produceret for mediet. Har har 10 RUC'ere, ud af 35, svaret ja. Det er dog ikke anført om de

i det hele taget har skrevet/produceret noget for et andet medie før.

Konklusionen må være, at vi stadig sidder i en ulige konkurrencesituation. DJH'ere er et skridt bagud, når det gælder om at producere for et medie. En kvalitet, der i følge både Per Knudsen, Politiken, Henrik K. Hansen, DR Nyheder og Lone Olsen, praktikanteransvarlig på Jyllandsposten, er en faktor, der spiller ind i udvælgelsen af praktikanter.

karenc@mail.djh.dk

SAGEN KORT

- ▶ 20% af RUC'erne har fået plads samme sted som mediepraktik
- ▶ DR har ansat 8 praktikanter, der har været i medieværksted i DR regi
- ▶ Politiken, Jyllandsposten, Information, Kristelig Dagblad og Børsen er blandt de medier, der har ansat RUC studerende, der har tilbragt to uger på mediet i medieværksted.

Kandidatuddannelse på DJH udskudt

Videnskabsministeriet har givet et foreløbigt afslag til den nye kandidatuddannelse i journalistik, der er et samarbejde mellem Aarhus Universitet og DJH

Den nye kandidatuddannelse i journalistik, formelt kaldet cand. public., kommer efter alt at dømme ikke i gang til september, som det ellers var planlagt. Videnskabsministeriet, der skal blåstempe nye universitetsuddannelser, har indtil videre udskudt beslutningen.

I afslaget skriver ministeriet, at man ønsker at afvente resultatet af drøftelser vedrørende udbudet af kandidatuddannelser på det journalistiske område. Derfor vil Videnskabsministeriet ikke godkende ansøgningen endnu.

Intet er afgjort

Hans-Henrik Holm, afdelingsforstander på DJH hæfter sig ved formuleringen "afventer".

"Jeg forholder mig til ministeriets officielle udtalelse, hvor det er tydeligt, at intet er afgjort endnu."

Universitetet og DJH er så optimistiske omkring udfaldet af sagen, at man allerede inden sommerferien iværksatte et officielt samarbejde mellem Samfundsvidenskabeligt Fakultet, Humanistisk Fakultet samt DJH, med navnet 'Center for Journalistiske

Universitetsuddannelser'. Fra DJH sidder Hans-Henrik Holm som bestyrelsesformand samt direktør for CFJE Jens Otto Kjær Hansen.

Hans-Henrik Holm har svært ved at forstå det foreløbige afslag.

"Uddannelsen er en direkte opfølgning på et af kritikpunkterne i evalueringsrapporten fra foråret. Vi udbygger sammenhængen mellem journalistuddannelsen og de akademiske. Vi etablerer flere og bedre uddannelsesmuligheder for journalisterne."

To linjer

Den nye kandidatuddannelse giver to retninger. Det bliver muligt for uddannede journalister at specialisere sig ydeligere ved at tage en to-årig mere akademisk funderet uddannelse, der bygger oven på journalistuddannelsen.

For de universitetsstuderende skal det være muligt at tage en overbygning i journalistik. Det vil

sige, efter de er blevet bachelorer på et af de to fakulteter, der er med i Center for Journalistiske Universitetsuddannelser. I løbet af de to år skal de stifte bekendtskab med de grundlæggende journalistiske genrer.

Planen er, at der skal gå 20 studerende på hvert hold.

Skulle det hele ende med et permanent afslag, ser Gert Jørgensen, områdeleder ved Det Humanistiske Fakultetssekretariat på Universitetet, positivt på et mere formelt samarbejde mellem de to uddannelsesinstitutioner.

"Uanset udfaldet vil vi forsøge at etablere et tættere samarbejde med Journalisthøjskolen end det, vi har i dag. Et samarbejde som begge parter vil kunne drage nytte af."

Stadig optimistisk

Flere steder har det været fremme, at arbejdslosheden blandt jour-

nalister er en af grundene til at Videnskabsministeriet tøver med at godkende uddannelsen.

"Vi kommer jo ikke til at uddanne flere journalister, det er jo folk, der i forvejen er uddannede journalister. I stedet giver vi dem mulighed for at få nogle bredere kompetencer," siger Gert Jørgensen.

Forhandlingerne med ministeriet vil foregå i ugerne umiddelbart inden jul, men Hans-Henrik Holm anser det for mest realistisk, at opstarten af uddannelsen udskydes til september 2006. Samtidig føler

Hans-Henrik Holm sig sikker på, at uddannelsen bliver til noget.

"Vi arbejder i en retning som både evalueringsrapporten og regningen anbefaler, så jeg har svært ved at se, at der ikke kommer noget ud af det."

anderslj@mail.djh.dk

Tekst | Ole Hall Foto | Kristian Brasen

FOKUS: DJH I BRANCHEN

REKLAME | Hvordan skal DJH præsentere sig i pressen?

DJH opruster i kampen om ansøgerne

Pladserne på DJH er ikke længere så attraktive, at de sælger sig selv. Der er nu blevet fyret kraftigt op under markedsføringskedlerne

Bunken med ansøgninger er blevet betragteligt lavere end for få år siden. Fra 2000 til 2003 er antallet af ansøgninger faldet med 32 procent. En udvikling der burde få alarmklokkerne på 400-gangen til at kime. Reaktionen har været, at markedsføringsudgifterne har fået lov at stige betydeligt.

Økonomisk optræning

Pernille Dehn sidder som informationsmedarbejder med ansvaret for skolens profilering. De sidste to år har hun overskredet skolens beskedne marketingbudget med ca. 40 procent, og der bruges nu ca. 320.000 kr årligt på profilering af skolen. Hun bruger hovedsageligt midlerne til uddannelsesmesser og annoncering. Et af de

vigtigste værktøjer i kampen om de studerende er dog, ifølge Dehn, klart hjemmesiden. Den havde 80 procent af de optagede i 2004 besøgt.

Lavpunktet er nået

I foråret 2004 lykkedes det Pernille Dehn for første gang at vende den negative udvikling i ansøgetallet. Med en lille stigning knækkede hun den nedadgående kurve og ansøgeralarmen blev foreløbigt afblæst. Dehn tror nu på stabilisering over de kommende år, men hun har indset, at de studerende ikke længere kommer af sig selv. Det kræver en solid markedsføringsindsats.

"Jeg kunne sagtens bruge mange flere penge på fancy

reklamer. Men jeg står også med ansvaret for, at alt hvad jeg bruger, bliver taget fra undervisningen", forklarer Pernille Dehn.

Hun klatter derfor ikke pengene væk, hvilket introfolderne, der indtil sidste år har været trykt i sort/hvid, er et eksempel på.

Ikke hipt at læse til journalist

At ansøgerne ikke strømmer til længere, har hun forskellige bud på. Først og fremmest får de små årgange en del af skylden. At der i dag er tre journalistuddannelser, gør det heller ikke nemt for DJH, og mediernes snak om arbejdsløshed blandt journalister, mener Pernille Dehn, også har haft en bremsende indvirkning på potentielle ansøgerses journalistdrømme.

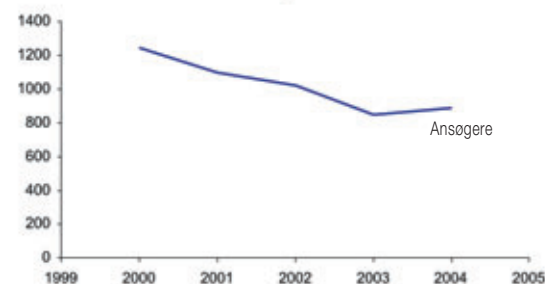
Hun mener desuden, at journalistuddannelsen er blevet mindre hip blandt de unge. Det begrundes hun med, at uddannelsen ikke er eneste vej ind i mediebranchen. Ungdomsprogrammer og reality-shows er blevet en motorvej ind i branchen, og derfor går færre den teoretiske vej.

Hip eller ej så pointerer Dehn,

at DJH stadig er privilegeret i forhold til andre uddannelser, der må tage revl og krat.

Der optages årligt ca. 275 ansøgere på DJH. I år 2000 betød det, at der var fire en halv ansøgere per plads. I dag er der tre ansøgere per plads.

olehall@mail.djh.dk

Minkes talerør

Informationsmedarbejderen, der kalder sig skolens talerør, skifter efter nytår beton og koordinatorrolle ud med København og ren informationsjournalistik.

Pernille Dehn fortæller om frihed, og om dage hvor hun glæder sig til at slippe for journaliststuderende

FARVEL | Pernille kommer til at savne sine dygtige kolleger.

Rollerne er byttet om.

"Hvad vil du gerne læse om Journalisthøjskolen i avisen," spørger Pernille Dehn og kigger afventende på mig.

Jeg begynder på en sætning, tover og omformulerer: Får sagt noget i retning af, hvor uddannelsen bevæger sig henad.

Når lige at fortryde, at jeg spurgte hende til DJH's synlighed i pressen, for hun selv siger, at hun savner debatindlæg om journalistfaget fra skolens undervisere.

"Der er så mange undervisere herfra, der har stærke holdninger til faget, de kunne godt være mere synlige i et medie som for eksempel Journalisten."

Kontakt til de studerende

Pernille Dehn, der siden 2001 har stået for alt intern og eksternt

kommunikation på skolen, har selv stærke holdninger til DJH og journalistikken.

Det var hende, der i 2002 startede fagspecialet i kommunikation på 8. semester, et fag der mødte modstand fra en del undervisere på DJH.

"Mange mente, at vi ved at introducere faget kommunikation ville udvande journalistrollen. For hvordan kunne vi uddanne journalister til både at være kritiske overfor virksomhederne og være deres talerør?"

Men fagspecialet blev trumfet igennem og kører på sidste semester med Pernille som koordinator.

"Det, jeg kommer til at savne ved at undervise, er kontakten med de studerende," siger hun, for hun indrømmer, at der også er dage, hvor hun ser frem til at forlade de højtråbende DJH

studerende.

"De er kritiske, og det er jo fedt. Men nogle gange tænder de enormt hurtigt af og brokker sig, før de har undersøgt, hvordan tingene virkelig hænger sammen. Det gør mig bekymret, for tænk hvis de reagerer på samme måde, når de kommer ud i praktik," siger hun.

Frie tøjler

Det, der gør Pernille virkelig nervøs, er, når de studerendes forkerte oplysninger ryger udenfor betonen og indenfor mediernes mure.

"For et par numre siden bragte Illustreret Bunker nogle artikler om samfunds-fagsundervisningen på DJH. De artikler indeholdt informationer, der var ukorrekte. Der blev jeg virkelig harm og op-

fordrede lærerstaben til debatindlæg," siger hun og vifter med de lange røde negle.

Negle, der har været dybt nede i mange områder af skolens substans. Optagelsesproven, studievejledningen og undersøgelser af de studerendes frafald er bare et par af de ting, den afgående informationsmedarbejder har haft fingrene i.

"Jeg har ikke lavet noget, der ikke var spændende her på stedet. Jeg har haft frie tøjler og ingen chef, der har åndet mig i nakken, og den frihed vil jeg virkelig savne."

Grave historier frem

Efter nytår bliver Pernille Dehn talerør for en helt anden uddannelsesinstitution. Så hedder arbejdspladsen ikke længere

Danmarks Journalisthøjskole men Københavns Tekniske Skole.

Et jobskifte, der giver anledning til både forventninger og sorgmodig afsked.

"Jeg glæder mig til at lære en ny organisationskultur at kende og at grave historier frem. Men jeg vil komme til at savne alle de kompetente kolleger, jeg har haft her på DJH."

Ud over kritiske studerende og kolleger, der gerne vil blande sig i kommunikationsarbejdet, bliver hendes afløseres største udfordring, ifølge Pernille Dehn, at tiltrække flere ansøgere til skolen.

"DJH skal ikke bare have flere ansøgere, de skal have de bedste ansøgere. Det er blandt andet det, de nye optagelsessamtaler gerne skulle være med til at sikre."

mille@mail.djh.dk

Informationsmedarbejder ansat internt

En byttehandel mellem HK og DJH betød, at jobbet som informationsmedarbejder på DJH blev afsat uden om offentligheden

Selvom ingen studerende eller ansatte på DJH havde set et jobopslag eller hørt, at jobbet som informationsmedarbejder på Danmarks Journalisthøjskole på ledigt, kunne rektor Kim Minke informere om, at informationsmedarbejder Pernille Dehns afløser var fundet.

"Det er rigtigt, at den nye informationsmedarbejder, Ulla Krag Jespersen, blev ansat internt," udtaler Kim Minke.

Ifølge ham startede det med, at Pernille Dehn gerne ville flytte til København og derfor skulle skifte job. Omvendt ville Ulla Krag Jespersen, der er kommunikationschef i HK kommunal gerne flytte til Århus. Da HK var interesseret i Pernille, og DJH gerne ville ansætte Ulla, passede det med, at de to kvinder kunne overtage hinandens stillinger.

"Normalt skal vi jo slå ledige stillinger op, men når der er en

god personalepolitisk grund til ikke at gøre det, som i dette tilfælde de geografiske hensyn, må vi godt lade være," siger Kim Minke.

Senere besluttede Pernille Dehn sig dog for at takke ja til en stilling på Københavns Tekniske Skole fremfor jobbet hos HK.

Medlem af Cavling Komitéen

Ulla Krag Jespersen holder fast i sit nye job som informations-

medarbejder på DJH. Og det kan studerende og ansatte godt glæde sig over, mener Kim Minke.

"Hun er en kompetent kvinde, der tidligere har været gæsteunderviser på skolen og er medlem af Cavling komitéen," siger han.

Den nye informationsmedarbejder er uddannet journalist fra DJH i 1988.

I 1992 blev hun ansat som journalist på Kommunalbladet, hvor hun i 1995 blev forfremmet

til redaktør. Siden 2002 har hun fungeret som kommunikationschef i HK Kommunal.

Udover informationsstillingen på DJH overtager Ulla Krag Jespersen også Pernille Dehns job som koordinator for fagspecialet i Kommunikation.

mille@mail.djh.dk

Tekst | Heidi Kurdahl

FOKUS: DJH I BRANCHEN

"Vi uddanner ikke folk til at være journalister"

Journalist, bliv ved nyhedsjournalistikken eller lad i det mindste være med at klynke, hvis jobbet går til en akademiker. Måske er dine journalistkompetencer slet ikke det, der efterspørges

Hvis du tror, at den høje arbejdsløshed blandt journalister blandt andet skyldes, at kommunikationsuddannede fra Handelshøjskolen og Medievidenskab på Universitetet gang på gang snupper 'vores' job, så tager du fejl. Det er nemlig ikke de beslægtede faggrupper, der tager traditionelle journalistjob, men derimod journalister, der bevæger sig ind på nye jobområder og dermed oplever konkurrencen fra andre faggrupper. Det mener studieleder Hanne Bruun fra Institut for Informations- og Medievidenskab på Aarhus Universitet og professor Finn Frandsen fra Fakultet for Sprog og Erhvervs kommunikation på Handelshøjskolen i Århus.

Analyse frem for formidling

"Vi uddanner ikke folk til at være journalister," påpeger Hanne Bruun.

"De vil typisk fungere som en slags projektkoordinatorer med

specifikke analyseopgaver. Det kan for eksempel være overvågning af konkurrerende virksomheder eller at undersøge om virksomheden rammer den tilsigtede målgruppe".

En medievidenskaber er hverken fugl eller fisk. Hanne Bruun kalder dem en blanding af Handelshøjskolens cand.merc'ere og reklamebranchens AD'ere. Derfor vil de færdiguddannede automatisk søge andre job i mediebranchen end journalister.

Uddannelsen i Medievidenskab sigter bredt i kommunikationsbranchen mod private virksomheder, pr-virksomheder og tv-produktions selskaber. Men fokus er mere på analyse af virksomhedens kommunikationsevner i forhold til omverdenen end selve formidlingen. Netop evnen til at kunne analysere og reflektere fremhæver Hanne Bruun som den absolutte force hos de medievidenskabsuddannede.

"De er i stand til at overskue

store, komplekse ting på kort tid og kan omsætte teori til praksis."

Økonomitimer rykker

Hun mener, at medievidenskaberne aldrig har været i direkte konkurrence med journalisterne og heller ikke skal være det.

"Vi vil forsøge at differentiere os fra de andre medieuddannelser. Vi er medievidenskabere med vægt på det videnskabelige, og vil forsøge at skabe en profil på det. Jeg mener ikke, at vi skal være generalister som for eksempel jer journalister, for så er det netop, at der bliver konkurrence om jobbene."

En alvorlig konkurrent til Medievidenskab på Universitetet er derimod kommunikationsuddannelsen fra Sprog og Erhvervs kommunikation på Handelshøjskolen. Der undervises i mange af de samme fag, jobprofilerne ligner hinanden, og så har Handelshøjskolen en dimension ekstra

i forhold til Medievidenskab; undervisning i økonomi.

"Jeg så gerne, at flere af vores studerende på Medievidenskab valgte økonomi på sidefag," siger Hanne Bruun.

"Det ville være et godt supplement til den humanistiske uddannelse, som Medievidenskab er."

Journalister taber kampen

Det forstår professor og sektionsskordinator Finn Fransen fra Fakultet for Sprog og Erhvervs kommunikation på Handelshøjskolen i Århus godt.

På uddannelsen bliver man enten BA'er på 3 år med jobmuligheder typisk som informationsmedarbejder i private virksomheder eller supplerer med en 2-årig overbygning, der sigter mod ledelsesjobs i kommunikationsafdelinger. Han mener, at fremtiden ser lys ud for Handelshøjskolens færdiguddannede.

"Jeg er rimelig optimistisk

omkring, at de finder job. De har mulighed for gennem valgfag at specialisere sig, og det giver dem en helt anden position i forhold til journalisterne."

På Handelshøjskolen bliver man på BA gjort i stand til at formidle gennem fag som personlig kommunikation og tekstproduktion. Derudover undervises der i organisation, virksomhedslære og som nævnt økonomi. Det giver en indsigt i, hvordan en virksomhed fungerer, som ifølge Finn Fransen kommer informationsmedarbejderen til gode. En indsigt som journalister ikke har med sig, når de er færdiguddannede.

"Jeg tror, at journalisterne bliver taberne i spillet om kommunikationsstillingerne," siger Finn Fransen.

"Det vil kræve efteruddannelse for journalisterne, hvis de skal matche vores kompetencer."

kurdahl@mail.djh.dk

Tekst | Heidi Kurdahl

FOKUS: DJH I BRANCHEN

Journalist eller akademiker?

Journalister er bedst til den grundlæggende formidling, mens akademikere er bedre til at sætte tingene i perspektiv. Det er holdningen hos to virksomheder, der har både journalister og akademikere ansat

"Har vi brug for en, der kan producere nyhedsbreve og pressemeldelser, går vi klart efter en journalist. Der har de bedre forudsætninger. Men har vi brug for en, der kan forstå kundens forudsætninger og lave god presseledelse og kundekontakt er akademikere bedre," siger Uffe Lyngaa, direktør for kommunikationsbureauet Protekst i Århus.

Virksomheden har ansat praktikanter fra både Informations- & Medievidenskab og fra DJH. Derudover har Uffe netop ansat en tidligere praktikant, der har læst dansk og film på universitetet.

"Jeg tror, at akademikere har lettere ved at lære det, som journalister kan, end omvendt. Akademikere er bedre til at sætte sig ind i og overskue kompliceret, analytisk

stof. De har ofte lettere ved at forstå og sætte sig ind i kundens problemstillinger," fortsætter han.

Tværfaglige teams

Afdelingschef i TDC's kommunikationsafdeling Kim Schaumann er enig.

"Journalister er klart en meget interessant gruppe for os, men

de er også kommet i konkurrence med folk fra andre kommunikationsuddannelser - for eksempel cand.merc'erne." TDC har ansatte, der er uddannede cand. merc., kandidater i dansk og retorik og journalister.

"Vi ønsker et tværfagligt team og vil derfor gerne ansætte folk med forskellige uddannelsesmæssige baggrunde. Det ser

vi som en force i virksomheden," supplerer Kim Schaumann.

Begge understreger dog, at personligheden oftest er vigtigere, end om vedkommende har studeret det ene eller det andet.

kurdahl@mail.djh.dk

Tekst | Marten Thimes Langballe

FOKUS: DJH I BRANCHEN

Branchen vil bytte med DJH

Ritzau har foreslået at udveksle deres journalister med undervisere fra DJH i en form for lærerpraktik. Rektor Kim Minke afviser ikke, at der i fremtiden kan komme en større udveksling imellem branchen og DJH

I fremtiden skal DJH's undervisere måske også væk fra DJH, ligesom de studerende har deres praktikforløb. Nyhedschef hos Ritzau, Erik Berg, foreslår en udvekslingsordning imellem DJH og de danske medier.

"Både vores journalister, skolens elever og DJH's personale

ville lære en masse af en bytteordning," fortæller han fra kontoret i København.

Det er rektor Kim Minke på ingen måde uenig i. Faktisk har DJH tidligere haft en lignende ordning med blandt andre Jyllands-Posten, hvor journalister fra avisens navne-redaktion byttede

arbejdsplads med undervisere fra DJH. Den ordning faldt dog til jorden, da underviserne fra DJH ikke fandt tilbuddet på navneredaktionen attraktivt nok.

En hindring for en ny udvekslingsordning kan blive de praktiske komplikationer, der er forbundet med et bytte:

"Hvis vores journalist skal flytte til Århus i en kortere eller længere periode, skal han eller hun jo have et sted at bo," siger nyhedschef Erik Berg, og tilføjer: "Og så er der også lige spørgsmålet om lønnen."

Kim Minke er godt klar over de praktiske forhindringer.

"Det er selvfølgelig noget, jeg vil diskutere med Erik Berg," siger han og fortsætter:

"Men det lyder som en god idé."

Kim Minke ved dog ikke, hvor lange udsigterne til en ny ordning med medierne er.

lang@mail.djh.dk

KaJ's bestyrelse ønsker alle en rigtig god jul og et lækkert nytår

Didde Elnif, 3 Sem.
Formand
86132246
elnif@mail.djh.dk

Thomas Berndt
7. Sem. Næstformand,
Formand for KaJ's skolegruppe
20 95 60 86 /
thbe@mail.djh.dk

Sara Schlüter, 6 Sem.
26710064
schluter@mail.djh.dk

Jeppe Dong Abrahamsen,
6 Sem.
næstformand, formand for
Praktikgruppen,
2344 3287
dong@mail.djh.dk

Brian Mogensen, 3 Sem.
Kasserer
31104489
Brianm@mail.djh.dk eller
kasserer@mail.djh.dk

Kalika Bro-Jørgensen,
6 Sem.
30225231
bro@mail.djh.dk

Johs Lynge, 2 Sem.
26802656
lynge@mail.djh.dk

Ditte Valente Sørensen
3 Sem.
valente@mail.djh.dk
suppleant i Praktikgruppen

Rikke Halberg, 6 sem.
30221078
halberg@mail.djh.dk

Anders Birger Schjørring,
3 Sem.
60713218
Schjoerring@mail.djh.dk

Nanna Louise
Teckemeier,
6. sem.
2256 9707
teckemeier@mail.djh.dk

Michelle Ulrike Quitzau
1. sem
26133114
ulrike@mail.djh.dk

Birgitte Lausten, 5 Sem.
35389848
birgitte@lausten.dk

www.kajnet.dk

Tekst | Maiken Enggaard Foto | Anders Schjørring **FAGLIG WEEKEND**

"Faglig Weekend" i en brunpolstret spejderhytte tapetseret med fortonede fotos af små 70'er-børn med bøllehatte og snobrødspinde. Der var åben ild i brændeovnen og guitarsang til den lyse morgen. Lejrskolestemningen hang i luften lørdag d. 13. november, da 50 journaliststuderende fra DJH, RUC og SDU var samlet i en hytte i et døgn på Fyn.

Programmet stod på: ankomst med bus kl. 14.00, frokost, fagligt oplæg med Mads Brügger, aftensmad og festivitas.

▲ Solskinspiger i Kenya og klovnedragt i Svendborg. I næsten tre timer talte Mads Brügger om sine bedrifter for de spørgelystne journaliststuderende. "Det er et stort kompliment at blive inviteret indenfor hos fremtidens journalister," sagde Mads Brügger efter "showet", og blev ellers hængende til kl. 24.00.

Den overdådige menu stod på: Frisk pasta, kylling og grøntsagsgryde, flødestuved spinat og champignonsauce. Kokken var fløjet direkte ind fra SDU. ▶

Alle højskolesangbogens klassikere blev slået an, da et stort antal sangglade DJH'ere var samlet i spejderhyttens tilstødende gemakker. Journalisthøjskole-ånden lever i bedste velgående. ▼

▲ "Så længe vi er stive, er vi i live", stod der bag på Ung Rejse-Guide trøjerne, som et par af DJH-drengene havde valgt at bære i anledning af "Faglig Weekend". "Farmer Boys" som Troels Donnerborg, Peter Bang Overby og Jesper Gaarskjær kalder sig selv, nåede allerede det berusende højdepunkt i bussen på vej til hytten. Her et par timer senere optræder de med en smuk, flerstemmig version af "Amazing Grace".

Fiktions-journalistik med omtanke

Mads Brügger forurener virkeligheden med helt bevidste penselstrøg. Ved at bringe fiktion og fantasi ind i journalistikkens virkelighedsbillede, tvinger han modtageren til at reflektere

"Det danske medie billede er konventionelt, genrestyret og trivielt - mange journalister er ligesom politikere, der udelukkende tænker frem til næste Folketingsvalg." Den vidtfavnende journalist Mads Brügger står for synspunkter og arbejdsmetoder, der langt fra stemmer i samklang med de traditionelle journalistiske dyder, der dagligt intones fra underviserne på DJH. Alligevel vakte medieoglerens budskaber stor begejstring, da han på de journaliststuderendes "Faglig Weekend" talte i næsten tre timer for en blandet samling højstemte journaliststuderende. Mads Brügger er senest kendt som forklædt republikansk højre-ekstremist i DR2's dokumentar-/satireserie "Danes for Bush". Han har tidligere, blandt meget andet, lagt vejen forbi Euroman, Dagen, DR2's "Tal med Gud", og for tiden befinder han sig i DR2's chefredaktion.

Journalistik á la Lykkehullet

"N som Numse, P som Per. Sådan sagde de første deltagere i Lykkehullet, og siden kopierede

de efterfølgende partcipanter talemåden." Ifølge Mads Brügger fungerer det på samme måde med journalistik. "Den faste diskurs og kutyme, der præger de danske medier, er jo fake. Medierne er rædselsslagne for at bryde rammer og gøre noget, de andre ikke gør. De sidder fast i deres egne, indadvendte og konventionelle genrer." Selvom der på redaktionerne ofte bliver prædikeret kreativitet og nytænkning, er realiteten ifølge Mads Brügger at al fantasi presses ud af journalistik.

"Den danske journalistik forholder sig slet ikke til den kendsgerning, at vi er omringet af fantasiens stormtropper - at fiktionen i stigende grad trænger ind i vores virkelighed", påpeger Mads Brügger og nævner som eksempel filmindustriens stigende antal masseproduktioner, der ofte skildrer, rekonstruerer eller tager afsæt i virkelige hændelser. Mads Brügger beklager, at der i dansk journalistik generelt bruges alt for mange ressourcer på oplagte og "nemme" historier. Hans eget mål med de alternative metoder i

ofte grænsesøgende journalistiske projekter er at få folk til at reflektere over virkeligheden.

"Jeg vil gerne lave journalistik, der får mit publikum til at tænke. Hvis jeg kan få folk op af stolene, få dem til at diskutere og tage stilling, er det en succes. Det handler om at underholde, om at producere noget, der ikke - ligesom meget andet journalistik - siver ud en halv time efter, det er sivet ind."

Tæt på den højreekstremistiske psyke

Som eksempel på dansk, vane-tænkende journalistik nævner Mads Brügger den sædvanlige dækning af Folketingets åbning eller af Finanslovsforhandlingerne.

"Jeg tror ikke på, at nogen virkelig gider læse de artikler. Gør du? ...for jeg gør ikke. Der sker jo aldrig noget uventet."

Den ordinære rapportering fra den amerikanske valgkamp er et andet godt eksempel. En velanset, hjemmevant journalist rejser rundt og sniksnakker med

amerikanerne, det er ifølge Mads Brügger indbegrebet af enstøende trivialjournalistik.

I "Danes for Bush" spiller Mads Brügger selv rollen som rendyrket, republikansk højreekstremist. Med skjult kamera rejser han USA tyndt med det formål at trænge ind under huden på Bush-tilhængerne i en autentisk undersøgelse af den højreorienterede psyke.

"Idet man træder ind i virkeligheden, opnår man en mere ægte samtale med folk - men det er jo ikke ensbetydende med, at man tager roven på dem. Det har i hvert fald aldrig været hensigten med "Danes for Bush"."

Diskussionen om Mads Brüggers aparte og særdeles utraditionelle metoder har floreret livligt indenfor den danske medieverden, hvor det fra de mest kritiske tunger har lydt, at "Danes for Bush" er både usagligt, plat, løgnagtigt og langt fra medie-fint i kanten.

"De kan synes, jeg er tarvelig eller fantastisk, det vigtigste er, at der er diskussion. At jeg får respons og ikke laver ligegyldige ting," erklærer Mads Brügger.

Mere 'virkelighed' til DJH

Danmarks journalisthøjskole kunne med fordel benytte værktøjer som trådløse mikrofoner og skjult kamera som en del af un-

dervisningen, mener Mads Brügger. Netop fordi det at nedbryde rollefordelingen mellem journalist og interviewperson skaber et mere nuanceret, interessant og virkelighedsnært billede.

Og så bør de journaliststuderende ifølge Mads Brügger ikke være så angst for fantasien.

"Et fag som dramaturgi burde være obligatorisk for alle journaliststuderende, fordi man kun ved at forholde sig til fiktionen rigtigt kan reflektere over virkeligheden."

Med det mener han, at journalister bør være bevidste om fiktionens effekt og have indsigt i, hvilke virkemidler og teknik en forfatter eller filminstruktør benytter til at opbygge en holdbar dramaturgi.

Og så til sidst. Et lille råd fra journalist, roverhistoriker og medieogler Mads Brügger til alle journaliststuderende, der gerne vil søge nye afkroge, underholde og skabe debat og refleksion:

"Brug jeres fritid på noget andet end journalistik! Se gode film. Riv jer selv ud af verden. Læs filmmanuskripter, god skønlitteratur, forskellige håndbøger... Og tilbring en lang, festlig weekend sammen med jeres kilder."

maiken@mail.djh.dk

LURENDEJER | Brügger er på kant med den etablerede journalistverden.

Tekst | Mette Mørk Foto | Casper Dalhoff

INUITTER | Stolthed var emnet på årets World Press Photos masterclass. Derfor tog Casper Dalhoff til Qaanaaq i Grønland for at følge det stolte folk, der i 1953 flyttede hertil, da de blev forvist fra Thule.

De fem nøglebilleder

SKØNHEDSKONKURRENCE, ITALIEN

Fotojournalist Casper Dalhoff arbejder med sorte huller og triste følelser. Han er sort/hvid fotograf og er ligeglad med, at det ikke er på mode lige nu

I fototasken ligger et stykke A4 papir. Det har haft sin faste plads der i snart fem år. Casper Dalhoff skrev det, da han gik på 8. semester på Danmarks Journalisthøjskole. På papiret står målsætningen for hans fotografi, som i kort gengivelse er: Jeg vil fotografere med respekt for de mennesker, der er på billedet. Jeg vil lave underfundige billeder, der overlader noget til fantasien.

"Papiret fungerer nærmest som en maskot. Jeg kigger sjældent på det, men jeg har det altid med. Sammen med mine fem nøglebilleder, er det dét, jeg har i tankerne som grundsten, når jeg fotograferer," fortæller Casper Dalhoff.

De fem billeder er dem, du ser her på siden. Det er billeder,

Casper Dalhoff godt kan lide, eller som har betydet noget specielt i selve optagelsen. De indeholder den stemning, han gerne vil blive ved med at arbejde sig hen imod. Ind imellem bliver et af billederne skiftet ud.

Det nyeste af dem er fra Qaanaaq i Grønland, hvor han i sommer var i ti dage for at lave en serie billeder, som han netop har været til World Press' masterclass og få kritik på.

"Jeg fik at vide, at jeg laver romantiske og poetiske billeder. De ord har jeg aldrig selv tænkt om mine billeder."

Den 31-årige fotojournalist bruger nogle andre ord om sine billeder.

"Jeg synes, at de er skræm-

1,2 MILLIONER GADEBØRN | Der er ingen socialhjælp at komme efter for gadebørnene på Filippinerne. De bruger det meste af deres tid på at skaffe penge til den lim, de sniffer.

mende, men det er vel fordi, jeg har været i situationen.”

”De reaktioner jeg har fået viser i hvert fald, at jeg rammer nogle følelser, og det er det, der er målet.”

Søger sorte huller

Casper Dalhoff bryder sig ikke om at rejse. Han vil hellere være hjemme hos familien. Alligevel er

der et eller andet, der drager.

”Jeg bliver altid trist, når jeg rejser. Jeg søger ned i et sort hul hver gang. Ikke på sådan en depressions-måde men jeg har fundet ud af, at det er et redskab, jeg kan bruge.”

Seks-syv uger om året tager han ud og fordyber sig i en historie med kameraet og humorændringerne som redskab. Afsavnet til det derhjemme og den ændrede

sindsstemning giver inspiration til at sætte sig ind i, hvad der sker der, hvor han er. Og til at tænke billederne anderledes.

”Jeg kan godt lide at være ked af det på den måde, hvor jeg finder nogle andre stemninger og følelser frem end dem, jeg har til daglig. Hvis jeg ikke gør det, bliver mine billeder mere klassiske. Når jeg fordyber mig, prøver jeg at lave anderledes beskæring og tænke

lidt anderledes. Jeg ved ikke om andre kan se forskellen, men det er tydeligt for mig selv.”

”Jeg gik digitalt i foråret, og det er helt fantastisk, for nu kan jeg arbejde hele tiden, mens jeg er afsted.”

På den måde bliver det endnu mere en fordybelse. Og det er nødvendigt for at lave gode billeder. Som freelancefotograf er de fleste reportager bestilte opgaver, men

Casper Dalhoff ser det ikke som nogen hindring for at få en oplevelse og en god historie ud af det.

”Som fotojournalist fortæller jeg en historie i billeder. Det er jo mere end bare at registrere.”

mettemoerk@mail.djh.dk

MONGOLIET

CASPER DALHOFF

- ▶ Uddannet fotojournalist fra DJH 1999
- ▶ Freelance fotograf, men arbejder hver anden uge på Ingeniøren (deler stillingen med Lars Bertelsen)
- ▶ Vandt i 2003 førsteprisen ved World Press Photo i kategorien Daily Life Stories med serien "The Dark Side" fra Sølund
- ▶ Se flere af Casper Dalhoffs billeder på: www.casperdalhoff.dk

THE DARK SIDE, SØLUND | 220 mennesker med mentale og psykiske handicaps af forskellig slags bor sammen i Danmarks største institution af sin slags: Sølund.

NOTE

David Trads på vej ind i politik

Tidligere chefredaktør på Information, David Trads, har valgt at gå ind i politik. Efter at have beskæftiget sig med politisk stof som journalist i en årrække melder David Trads sig nu selv på banen som politisk kandidat. Han går efter posten som socialdemokratisk folketingskandidat i Skanderborgkredsen.

David Trads har tidligere undervist i det nu nedlagte fagspeciale politisk journalistik på DJH.

frahm@mail.djh.dk

NOTE

TV2-journalister for fulde til flyvetur

Fem reportere fra TV2 blev nægtet adgang til en helikopter i Kuwait, da nogle af dem var påvirket af alkohol. Episoden skete i midten af september for optagelserne til serien 'Bataljonen', der følger de danske soldater i 'Camp Dannevang' i Basra.

Forsvarsminister Søren Gade bekræfter episoden, som TV2 vil undersøge nærmere.

burlund@mail.djh.dk

NOTE

Tiltaler på vej mod Berlingske journalister

Sagen om Frank Grevil er ikke slut endnu. Efter domsafsigelse på seks måneders fængsel til Frank Grevil, ankede han dommen til Østre Landsret. Hvis dommen bliver stadfæstet, risikerer de to journalister fra Berlingske Tidende, som viderebragte indholdet af fortrolige papirer fra PET også at blive tiltalt i sagen.

burlund@mail.djh.dk

NOTE

Falsk CNN-side: Bush arresteret

På hjemmesiden www.world-cnn.com kan du læse alt om George Bushs tilfangetagen under hans besøg i Canada. Tiltalen går på krigsforbrydelser med henvisning til Guantanamo og Abu Graib.

Ikke desto mindre er historien et falsum. Hvad der for anti-bushtilhængere kunne virke som en drøm, er blot en simpel spøg. Det rigtige CNN synes dog ikke at den falske hjemmeside er sjov, og beklager misbruget af deres varemærke.

burlund@mail.djh.dk

NOTE

Flere end 100 dræbte journalister i 2004

Det internationale journalistforbund, IFJ, advarer om, at 2004 meget vel kan gå hen at blive det værste år nogensinde, når det gælder antallet af drab på journalister og andre medarbejdere. Drab på tre journalister på Filippinerne, Elfenbenskysten og i Nicaragua har bragt det samlede dødstal blandt medarbejdere i 2004 over 100.

Det er allerede flere end antallet af dræbte sidste år og over 30 flere end antallet af dræbte i 2002.

"2004 er ved at blive et af de blodigste år nogensinde," siger generalsekretæren for IFJ, Aidan White.

"Når det gælder sikkerhed for journalister og andre mediefolk, så har krisen nået så intollerabelt et niveau, at vi må gøre noget med det samme."

White mener, at de seneste dødsfald er en chokerende påmindelse om den pris, som journalister hver dag betaler for pressefrihed og demokrati.

juhl@mail.djh.dk

NOTE

Danske medier var ikke i seng med amerikanerne

De amerikanske journalisters krigsreportager fra bagsædet af amerikanske Humvees er kendte. Og kritiserede. Amerikanerne beskyldes for at have dækket invasionen af Irak som et militært felttog, men en ny rapport konkluderer, at dette ikke gælder de danske medier.

Rapporten "Mediernes dækning af invasionen af Irak 2003" har undersøgt mediernes dækning af de første 17 dage efter invasionen af Irak. Den konkluderer, at de danske medier fordelte spalteplassen nogenlunde ligeligt mellem opposition og regering, når dækningen har involveret politiske kilder.

lerche@mail.djh.dk

NOTE

DR meldt til politiet for hetz mod muslimer

En kreds af danske muslimer har anmeldt Danmarks Radio til politiet, efter at de har bragt dokumentarfilmen 'Submission' om muslimsk kvindeundertrykkelse.

DR's nyhedsredaktør Lisbeth Knudsen afviser, at DR skulle drive hetz mod muslimer.

burlund@mail.djh.dk

Tekst | Peter Hammer Foto | T. Kaare Smith

Den sidste generaldirektør

'Manden der ikke vil fortælles' har Nils Thorsen kaldt et af sine portrætter, så den titel kan ikke bruges. Det føles ellers på samme måde med Christian S. Nissen en eftermiddag i Lyngby Kulturhus, hvor det alt for sent går op for mig, at han har sat mig til at spille David Trads i generalprøven på den session, Nissen skal levere på Tvfestival.dk 2004 kort efter mit interview. Dette er et ikke-portræt.

"S'et står for Sandø," svarer han mig fraværende. Så meget for forudgående research. Jeg har med vilje slet ikke læst eller set nogen af de interviews, der er lavet med Christian S. Nissen på det sidste.

Vi ringede allerede til ham for at lave et portrætinterview til oktoberudgaven af Illustreret Bunker, endnu inden Nissen var fyret og Kleeners bestyrelse gået i opløsning. Dengang var han aktuel på grund af budgetoverskridelserne i DR-byen og hans personlige undskyldning til den dagplejemor, som en af hans under-under-underordnede journalister uretmæssigt havde udstillet som børnemishandler i en meget omtalt dokumentarudsendelse.

Han må have vidst, at noget var under opsejling, for han kunne ikke afse tid til os dengang. På den anden side måtte vi gerne ringe til ham senere.

Det prøvede vi så, da det gik op for os, at vi havde været forud for vores tid, og at Christian Nissen pludselig var mere aktuel end nogensinde. Som årtiets mediepolitiske selvmål begået af DR-bestyrelsen og *breaking news* i hele branchen; et scoop for Illustreret Bunker. Indlysende nok svarede han ikke sin telefon på øverste etage i Gyngemosen.

Jeg havde lyst til at spørge ham, hvor lang tid han fik til at rydde sit skrivebord. Men han afviste kategorisk at tale om alt, der kom i nærheden af fratrædelsesgodtgørelse, hvem der skal være hans arvtager, og hvad der ligger bag fyringen, så det var ligesom ikke oplagt. Han påstår i øvrigt fortsat, at han ikke selv kender svaret på det sidste.

Nissen online

Nå, vi satte alt muligt i gang for at støve eksgeneralens privatadresse og telefonnummer op. Det lykkedes ikke, for han selv viste sig i horisonten over *det verdensomspændende* på www.christiannissen.com. Det er mest af alt en personlig hjem-

meside af den slags, som både toperhvervsfolk som Nissen og især private proletarer med en særlig interesse for rollespil, svævefly eller astrologi har oversvømmet Internettet med. Kun overgået af pornosider og online-apoteker med obskure tilbud som 'Increase size and girth. Gain 3-5 whole inches without surgery. Guaranteed!'

Nissens er klart i den mere sobre ende, om end han på forsiden skriver:

"Efter et travlt arbejdsliv (...) fik jeg i efteråret 2004 det privilegium at kunne stoppe lidt op. Jeg har fået lov til nu at gøre alt det andet, jeg også har lyst til..." Her kan man da tale om en mand, der forstår at få det bedste ud af det; andre ville måske nok efter sådan en tur i maskinen have stukket piben ind. Hvorfor ikke Nissen?

Han tygger af munden og sluger en stor bid af den basse, han har hentet i kantinen, hvor vi sidder-væk. Murren fra mediefolk stående i klynger og siddende ved de andre borde overdøver ham næsten. I hvert fald på min båndoptagelse.

"Nu skal jeg jo finde på noget andet at lave," siger han.

"Og det er en måde at sige 'her kommer jeg!' i stedet for at bure mig inde og sidde hjemme i sofaen og stirre ud af vinduet."

Piben har han indtil videre i lommen, men her kommer Christian Nissen. På hjemmesiden findes hans e-mailadresse og mobilnummer – det var sådan, vi kom i kontakt med ham og fik sat interviewet op – og det har ikke så få andre gjort brug af. Både de folk, der har inviteret ham til Tvfestival.dk 2004 i dag for at tale om public service sammen med David Trads – og "om alt muligt. Alt muligt. Det er forskelligt rådgivningsarbejde; jeg har fået henvendelser fra nogle kommuner om strukturreformen, hvor jeg skal tale på en konference om omstrukturering af sygehusvæsenet. Der er det selvfølgelig ikke den tidligere generaldirektør, men den tidligere sygehusdirektør, de inviterer." slet det afsnit. Lige-gyl-

digt og for tungt.

Et fyldigt cv gør ham interessant på mange hylder. Og selvom han ikke fornægter sin generaldirektør-fortid, insisterer han på, at det kun er en del af billedet, om end hans eks-generaldirektørnutid vel nok er det, de fleste er opmærksomme på. Hvad sygehusekspertise angår, var Nissen administrerende direktør for Rigshospitalet fra 1991 til 1994. Derefter blev han generaldirektør i DR, og har i øvrigt siddet som fuldmægtig i Finansministeriets budgetdepartement, så han skulle vide, hvad den slags handler om.

"Jeg er også blevet spurgt, om jeg vil tage til Afghanistan i forbindelse med etableringen af en public service-radiostation, og der er det selvfølgelig både som tidligere generaldirektør, og fordi jeg i min universitetstid blandt andet underviste i u-landsproblemstillinger. Jeg er sågar blevet spurgt, om jeg vil være præst," fortæller han og tager med et overrasket udtryk i ansigtet en stor bid af sin basse.

"Synes du ikke, det er en god hjemmeside, jeg har fået lavet?," spørger han henkastet. Jeg svarer pligtskyldigt jo. Ærligt, for var det ikke for den, var disse linjer måske aldrig blevet skrevet. Like it or not.

Damernes Radio

"For 10 år siden sammenlignede jeg DR med Damernes Magasin i Korsbæk," fortæller Nissen om forskellen på DR før og nu. Ham selv, forstås.

"Damernes Magasin fra Mator havde monopol og behøvede ikke bekymre sig om kunderne eller deres service eller deres priser, for Mads Skjern kom til byen og åbnede butikken ovre på den anden side af gaden."

Skulle nogen være i tvivl, svarer Skjerns butik i analogien til TV2.

"DR og Damernes Magasin kørte videre i samme spor, indtil hende grevinden kom ind og byttede en frakke, som hun kunne

ERKENDELSE | "Det er selvfølgelig kedeligt for mig at blive fyret, men det er enormt godt for public service. Der har aldrig været så megen debat som nu," konstaterer Nissen.

købe til den halve pris på den anden side af gaden. Og så måtte Damernes Magasin lægge om."

DRs seertal raslede ned, og Nissen blev hevet ind for at effektivisere og rationalisere. Og på fem år nåede DR målene i den tiårsplan, som Nissen havde iværksat kort efter sin tiltræden; en række kraftige rationaliseringer fordoblede produktionen i DR uden at øge budgetterne og gav ham ry for at være en jernmand, der iskoldt afskedigede og skar ned.

Der er nu ikke meget *lean mean killing machine* over den lille mand med piben, som nu er kommet frem-væk!, hvis mest dramatiske virkemiddel er at kigge hen over sine karakteristiske runde briller, når han vil understrege en pointe. Men tror man aviserne de sidste ti år – og historierne på gangene i TV-byen – må han have været en djævel i jakkesæt.

Ikke desto mindre er mit interview adskillige gange blevet afbrudt af bekendte og tidligere ansatte, som er kommet hen til vores bord for at give ham hånden og et par pæne ord med på vejen. Hver gang fortæller Nissen, at han har det "fremragende. Jeg har masser at lave; kommer ikke til at kede mig foreløbig."

Det er ikke trøst, han har brug for, men måske har nogle af DR-folkene det:

"Vi er kede af det," siger én.

"Nej-nej, jeg har det fremragende," bedyrer Nissen.

"Vi er kede af at miste dig, mener jeg," insisterer DR-manden.

"Nåh ja," svarer Nissen.

"Sådan er det jo."

Det er den samme tilbagelægnede, afdæmpede holdning, har han udvist siden sin fyring.

"Jeg ved sgu heller ikke, hvad der skete, men det kommer nok frem en dag," skal han have sagt til DR's nyhedsdirektør og DJH's nye bestyrelsesformand, Lisbeth Knudsen.

I folkets tjeneste

Meget af den debat, der er fulgt i kolvandet på Nissens fyring, har

handlet om public service. Nissen har i sine år været – og er for så vidt stadig – tilhænger af en meget liberal tolkning af begrebet, mens de kommercielle broadcastere paradoksalt nok plæderer for det modsatte. Kasper Krüger fra Sky, Niels Jørgen Langkilde fra TV3 og Louise Frevert fra Dansk Folkeparti har i årevis stået på sidelinjen. Klar som gribbe til at kaste sig over det public service-ådsel, som de håbede, at Nissen ville efterlade sig, og plukke knoglerne rene allerede inden solen står op over Gyngemosen, og kultur-Brian kan nå at stave til 'ny generaldirektør'. Okay, rimeligt hårdt? Objektiv journalist, hmm..

"Det er selvfølgelig kedeligt for mig at blive fyret, men det er enormt godt for public service. Der har aldrig været så megen debat som nu," konstaterer Nissen. Men for ham er der ikke så meget at diskutere: de kommercielle broadcasteres interesse i diskussionen er udelukkende økonomisk.

"Kroner og øre," siger han. Uden så meget som at blinke. Hvis de kommercielle kanaler kunne tvinge public service-kanalerne til udelukkende at sende public service-programmer efter den konservative model – ungarsk bal-

let og nyheder på tegnsprog – ville de stå meget stærkere på markedet. Så det prøver de selvfølgelig.

"Og det er lige, som det skal være. Hvis jeg var investor i TV3, ville jeg da heller ikke have, at min direktør skulle koncentrere sig om andet end mine økonomiske interesser." Og deri ligger hele forskellen ifølge Nissen. Den årelange diskussion om, hvad der er og ikke er public service kunne ende her og nu, hvis man gav ham det sidste ord.

"Enhver tv-kanal leverer en vare til sine kunder. For en public service-kanal er kunderne seerne – og varen er tv. For en kommerciel kanal er kunderne annoncører – og varen er seere."

Så i princippet er alt, hvad DR sender, public service. Også Boogie og amerikanske serier, som ellers har været kritiseret, – og nyheder på tegnsprog.

Hvor Nissen-definitionen efterlader TV2, som stadig vil have public service-forpligtelser efter en privatisering, er ikke rigtig et emne.

"Jeg har altid ment, at TV2 skal privatiseres. Det er en mærkelig konstruktion. En anomali. Det Berlingske Officin har ansat mig som konsulent til at rådgive sig

om købet af TV2, så nu har jeg mulighed for at gøre noget aktivt for det," fortæller han, mens han tænder sin pipe, og lighterens genskin i brilleglassene giver ham julelys i øjnene.

Nissen on stage

Og med public service-diskussionen er vi tilbage, hvor vi startede. Til Tvfestival.dk 2004 i Lyngby Kulturhus. Nissen er på vej ind i sal to sammen med David Trads, der skal spørge og styre ord. Spørgsmålene er anderledes, men svarene er de samme; så godt som ordret, de samme pointer i den samme rækkefølge. Nissen er professionel. Og har fået en uhyggelig rutine over årene, for ikke at tale om publicity og offentlighed til en værdi af mindst ti år på bare de sidste par måneder. Jeg vidste, jeg ikke skulle læse eller se andre folks interviews med Nissen, nu hvor det kom væltende ned. For hvad skulle jeg så tale med ham om? Lidt om hvad han nu vil give sig til, lidt om public service, lidt om vejret, måske:

"Vi kan på de seneste satellitbilleder se et højtryk over Christian Nissen. Det er på vej nordover, og vi kan med et forsigtigt gæt

sige, at den kommer til at stå på solskin det næste stykke tid.

Nu til reklamerne...'

hammer@mail.djh.dk

CHRISTIAN S. NISSEN

- Født 26.07.1945
- Generaldirektør for DR 1994-2004
- Adm. Direktør for Rigshospitalet 1991
- Administrator ved Nationalmuseet 1985
- Fuldmægtig i Finansministeriet, Budgetdepartementet 1981
- Fuldmægtig i Miljøministeriet 1977
- Adjunkt i international politik smst. 1972, lektor 1976
- Cand.scient.pol. fra Århus Universitet 1975
- Cand.phil. i samfundsfag fra Københavns Universitet 1972
- Student (Slagelse) 1964

Læs også Markus Bernsens reportage fra Christian Nissens afskedsreception i TV-byen på næste side.

Tekst | Markus Bernsen

DANMARKS RADIO

Hvad var det lige, der skete for Danmarks Radio i efteråret? Generaldirektøren blev fyret, bestyrelsesformanden gik selv, og i virvaret der fulgte, kunne ingen helt forklare, hvad der gik galt og hvorfor. Til Christian Nissens afskedsreception hober spørgsmålene sig op i 2860 Søborg

...mytteri i Gyngemosen

Konspirationsteori: Torsdag den 21. oktober er en helt ualmindelig dag på Danmarks største mediearbejdsplads. Generaldirektør Christian Nissen siger farvel til en splittet ledelse og forvirrede medarbejdere, og den gode gamle public service station må "sejle videre ud på de oprørte mediehaver uden kaptajn på dækket," som en af dagens talere poetisk formulerer det.

Men før den sidste metafor rulles ud over scenekanten, og det sidste farvel bliver kindkysset på plads, hviler der denne eftermiddag en sjælden rastløshed over Danmarks Radio. Mange af de medarbejdere, der kanter sig forbi gæstebogen ind til Nissens afskedsreception, ser søgende ud. De ligner mennesker, der kræver en forklaring. Kræver et svar.

Jørgen Kleener på Mallorca

I Studie 3 hænger højtalere, projektorer og kulørte kabler højt oppe under TV-Byens loft. Der er hedt, lyst og ingen vinduer i det store lokale. På gulvet under al isenkrammet hænger et par hundrede DR-journalister over deres fadøl og udvalget af blandet italiensk charcuteri, brød med pesto og ostede minitarteletter med stenbiderrogn. Flere nysgerrige klemmer sig sammen på den anden side af studiets smalle indgang. Bestyrelsesformand Jørgen Kleener er ikke en af dem. Mens den første taler træder op

på den lille scene i Studie 3 for at byde velkommen, sidder Kleener i et fly med retning mod Mallorca. Han er på vej ned for at besøge sin søn, som han ikke har set i flere år. På den officielle indbydelse til Christian Nissens store afskedsceremoni er det ellers bestyrelsesformanden, der med svungne bogstaver inviterer til Gyngemosen for at fejre generaldirektørens "10 succesfulde år" hos Danmarks Radio. Men det er måske ikke så mærkeligt, at Jørgen Kleener netop denne torsdag i oktober er draget sydpå.

Pludselig inkompetent

Der er gået et uvejr og en kongekabale forud for Christian Nissens fyring som generaldirektør for DR. I dag er der kun en håndfuld mennesker, der ved, hvad der er foregået i hjørnekontorerne op til Nissens sidste timer i den varme stol. Men pludselig gik det hurtigt i Søborg. Så meget er sikkert.

Efter ti år som respekteret - om end kontroversiel - kaptajn hos DR løber Christian Nissen i efteråret ind i en storm af beskyldninger. Han anklages for økonomisk uansvarlighed, manglende evne til at samarbejde med den øvrige ledelse og almindelig inkompetence. Alle beskyldninger falder på én gang, og uden at generaldirektøren ellers har pillet ved visioner eller handlingsplaner for virksomheden. Stærke kræfter vender sig imod ham, og af

alle de spørgsmål, der melder sig blandt Danmarks Radios ansatte, er spørgsmålet om tid måske det mindst relevante. Her er man enige. Med den massive modstand har Nissen kun kort tid igen.

Økonomisk begrundelse

I september raser uvejret i TV-byen.

Bestyrelsesformand Jørgen Kleeners stemme bliver stadig mere skinger, og regeringen læner sig mod bestyrelsen, der sætter sig for at udskifte ledelsen. Da afskedigelsen endelig kommer, er begrundelsen fra Christiansborg af den pragmatisk-økonomiske art: Nissen skal ud, fordi budgettet for DR-byen i Ørestaden er overskredet med 300 millioner kroner. Det er almindelig praksis i private firmaer at fyre direktøren, når økonomien skyder ved siden af målet, og en offentligt finansieret public service virksomhed som Danmarks Radio bør ikke være nogen undtagelse, lyder argumentet.

Og mens stormen raser i Gyngemosen, og forvirringen hos medarbejdernes stiger, lægges der kongekabale i Kulturministeriet.

Mordet i FINDERUP LADE

På scenen i studie 3 har den sidste times taler været en lind strøm af bløde, journalistiske rygklap. Chefen for DR Klassisk har stille sammenlignet fyringen af Christian Nissen med mordet i Finde-

rup Lade. DR's tillidsmand har i lange, pinlige stræk cyklet rundt i skibsmetaforen med Nissen som kaptajn og DR som den synkende skude:

"Men han var jo god til at komme forbi og se efter, hvad der skete rundt omkring i de små kahytter."

Pigekoret har sunget og smilet, og alt i alt har talerne været fulde af komplimenter - men ikke af de helt store følelser.

Men da medieforskeren Frands Mortensen træder op foran kamera og tilskuere, er han tydeligvis bevæget. Stemmen knækker over i manuskriptets første linie. Så samler han sig og sætter i med en dundrende aggressiv ordstrøm med adresse til Brian Mikkelsen og Jørgen Kleener. Han er ikke skuffet som de andre talere, men slet og ret vred.

Politisk pres

Flere uger senere kan Frands Mortensen stadig ikke dæmpe sin vrede over efterårets begivenheder på Danmarks Radio.

"Da jeg holdt min tale til Nissens reception, var jeg rasende, fordi det, der er foregået, er svinagtigt, urimeligt og fuldstændig uden en ordentlig begrundelse," forklarer han højroset over kontorets telefon på Århus Universitet. Frands Mortensen køber ikke den økonomiske begrundelse for fyringen af Nissen. Han taler om metroen i København, der over-

skred sit budget på mere end 300 procent. For slet ikke at tale om Operahuset.

"Man burde give manden en medalje for at holde overskridelsen på 10 procent af budgettet. Det er simpelthen en kraftpræstation efter dagens standarder," siger medieforskeren og forklarer, at den egentlige grund til fyringen ikke kan være andet end politisk.

"Kleener er jo en gammel rotte i faget. Han delte Nissens visioner, og han ville aldrig lade tingene udvikle sig, som de gjorde, hvis ikke han blev presset fra politisk side. Men ingen kan med sikkerhed sige, hvad der er foregået på Danmarks Radio."

Planken ud

Tilbage i Søborg er Frands Mortensens brandtale vel overstået, og der lader et øjeblik til at være fuldstændig stille i TV-byen.

Som om svarene fordøjes. Så bryder forsamlingen ud i bragende lange klapsalver og tilråb. Taleren springer ned fra scenen og omfavner den fyrede generaldirektør, mens blæsersektionen fra Radioens Underholdningsorkester står og tripper i kulisserne - klar til at gå på.

Musik til et skibbrud. Ligesom dengang på Titanic.

markus@mail.djh.dk

Tekst | Morten Perregård

POLITISK KORREKT

Du gamla, Du fria

Alt, der har negativ relation til indvandrere, bliver ikke bragt i de svenske medier. De svenske medier udøver en selvcensur, som truer det frie ord

Konsekvent bliver en gerningsmands signalement ikke videregivet, hvis gerningsmanden har mellemstlige træk. Konsekvent bliver debatindlæg ikke bragt, hvis de forholder sig kritisk til indvandringen. Konsekvent fik den svenske pendant til Dansk Folkeparti, Sverigedemokraterne ikke optaget annoncer i de svenske aviser i forbindelse med det svenske valg til rigsdagen 2002. Kort sagt bruger de svenske medier praktisk talt ikke spalteplass på artikler og indlæg, der berører indvandreredebatten.

"Det forekommer nærmest komisk, at man har et signalement af en forbyrder, men ikke bringer det, fordi vedkommende har et mellemstligt udseende. Omvendt bringer man signalementet, hvis

udseendet er asiatisk, russisk eller svensk. Det lukker muligheden for en fri debat," siger Frede Vestergaard, journalist ved weekendavisen og uddyber, at problemet med svenske mediers berufsverbot, har taget et omfang, så det tværtimod danner flere myter om flygtninge og indvandrere, end den gavner.

Ikke sort nok

Den ønskede effekt fra de svenske medier slår heller ikke igennem over for den almindelige Hr. Jönsson.

"Befolkningen er ikke dumme, end de godt ved, hvorfor signalementet ikke bliver bragt. Mange får den opfattelse, at indvandrere fra det mellemstlige område står bag en større del af kriminaliteten,

end tilfældet er. Sagt lidt kryptisk må man som kriminel bare håbe, at man er sort nok for at undgå, at ens signalement bliver bragt," siger Frede Vestergaard.

Ligeledes ved valget til den svenske rigsdag, september 2002, hvor Sverigedemokraterne ikke fik samme sendetid hos Sveriges Television, SVT, som andre partier. Fravalget af Sverigedemokraterne var så udtalt, at British Human Rights Group på deres hjemmeside udtrykte bekymring for, om alle partier havde lige adgang til medierne.

Danmarks Radios Nyhedsredaktør, Anne Knudsen udtalte i den forbindelse til Weekendavisen.

"Jeg kan godt forstå, at man er nødt til at sørge for, at der ikke

forekommer injurier, men det her overskrider alle grænser for alsidighed."

Opdragende i stedet for oplysende

I forhold til de svenske mediers selvbestaltede censur, kom det så vidt, at Jyllands-Posten i sommeren 2002 på forsiden bragte en opfordring til svenske læsere om at sende deres læserbreve til Jyllands-Posten. Flemming Østergaard, debatredaktør på Jyllands-Posten fortæller, at de hver dag afviser mange debatindlæg.

"Men når debatindlæg bliver afvist på grund af et bestemt tema, har det ikke noget med redaktionel pressefrihed at gøre. Så har det mere med censur at gøre."

Frede Vestergaard mener, at

man skal se det svenske medie billede i historisk lys. Sverige har altid været moralens forkæmper i internationalt regi. Det er den moral, der slår igennem de svenske medier, når en indvandrer automatisk bliver opfattet som en svag person i samfundet, og derfor også bliver behandlet som sådan.

Ifølge Frede Vestergaard, har det svenske medie billede ændret sig inden for de seneste par år, dog marginalt. "Fællesnævneren er stadig den, at medierne opdrager i stedet for at oplyse. Det kan såmænd være ok, men når pressen bevidst ikke oplyser om samfundet, så er pressen heller ikke længere vagthunden."

mortenp@mail.djh.dk

Tekst | Jørgen Skadhede Foto | Joachim Adrian Mikkelsen

ARBEJDE

Et job? Det er da noget, man køber!

To nyuddannede DJH'ere oplevede branchens hårde vilkår til en uformel jobsamtale hos Urban

For nyuddannede journalister er der ingen overflod af faste stillinger at vælge imellem. Faktisk er 32 procent af det hold, som afsluttede deres uddannelse på DJH den 1. juli i år, berørt af arbejdsløshed i større eller mindre grad i øjeblikket. Den virkelighed mødte også Thor Seierø Mouritsen og Mads Jensen, da de i sommer forlod de trygge betonrammer på Olof Palmes Allé. Praktiktiden havde de tilbragt sammen på Ekstra Bladet, men nu stod de med henholdsvis et vikariat hos Ritzaus Bureau og en plads i arbejdsløshedskoen.

Gennem en bekendt blev de dog inviteret til en uformel jobsamtale hos Urban. Måske ikke drømmejobbet for nogen af dem, men udsigten til en fast stilling og chancen for igen at arbejde sammen fik dem til at rive en fredag i slutningen af september ud af kalenderen. Samtalen foregik i Berlingskes hovedsæde og handlede om Urbans planer om at starte en ny redaktion i Odense.

"Vi fik en rundvisning og hørte om Urbans koncept. Samtalen foregik i det hele taget i en hyggelig og afslappet atmosfære," husker Thor Seierø Mouritsen.

Selvfinansieret ansættelse

Hele seancen tog dog noget af en drejning, da det gik op for de to tidligere DJH'ere, at vilkårene for deres 'ansættelse' var, at de selv skulle finansiere lokaler og udstyr til den nye Odense redaktion. Urban var i virkeligheden ude efter en freelanceaftale og ville nu høre, om det ikke var noget for dem at starte deres eget bureau.

"Det var egentlig et fair tilbud fra Urbans side, men det kom som noget af en overraskelse og først til sidst i samtalen. Vi var faktisk klar til at flytte til Odense, men ikke på de vilkår", forklarer Thor Seierø Mouritsen.

Det lader heller ikke til, at det siden er lykkedes Urban at lokke nogle nyuddannede journalister til at starte som selvstændige. I hvert fald er kontrakten på det lokalstof, som Urban skal bruge til deres nye aviser i Ålborg og Odense, gået til det veletablerede bureau Inmente, der blandt andet laver tillægget "Fritid" til Jyllands-Postens lørdagsudgave.

50 procent flere freelancere

Konsulent ved Journalistforbundet Hans Jørgen Dybro konstaterer, at dagbladene i stigende

OP OG NED | En Urban jobsamtale var ikke et skridt op af karrierestigen for Thor Seierø Mouritsen

omfang er begyndt at gøre brug af freelancere og selvstændige bureauer

"Dagbladene har længe været fortalere for faste redaktioner. Argumenterne har blandt andet været, at det giver kontinuitet og en selvstændig redaktionel kultur. Men tendensen går i retning af et ønske om større fleksibilitet og øget brug af freelancere og under-

leverandører. Noget man tydeligt har set hos tv, radio og filmselskaber, og som nu også vinder indpas hos dagbladene."

At der er tale om en egentlig tendens, bliver bekræftet af, at antallet af freelancere i Journalistforbundet er steget fra ca. 1.000 til omkring 1.500 på bare fem år.

Hvordan er det så gået for Thor Seierø Mouritsen og Mads

Jensen siden samtalen hos Urban? Jo, de har begge fået faste stillinger på henholdsvis "Go' Morgen Danmark" for Skandinavisk Filmkompagni og Fredericia Dagblad.

Så der er altså stadig håb for journaliststuderende, som ikke lige går rundt med en entreprenant Riskjær i maven.

skadhede@mail.djh.dk

Tekst | Mette Mørk Foto | Finn Frandsen og Linda Henriksen

FOTOJOURNALISTIK

Undervisning til Politiken

EKSEMPLER | Søren Pagter bruger eksempler fra Politiken, når han underviser nyhedsredaktionen. Her er det Politiken øverst og Berlingske nederst, der samme dag har valgt at vise den nye finanslov på to forskellige måder. Berlingske har været mere kreativ og sat sig ind i lovforslaget.

Hele Politikens nyhedsredaktionen skal efteruddannes. Fotografer, journalister og layoutere skal lære hinandens arbejdsområder bedre at kende, og Søren Pagter, leder på fotojournalistuddannelsen, er kaldt til for at undervise dem i fotojournalistik

Politikens nyhedsredaktionen skal en tur på skolebænken. De skal have et større kendskab til hinandens arbejde for at skabe et bedre produkt.

"Politikens første sektion kan godt blive lidt kedelig og traditionel i længden. De har en tendens til at bruge den samme skabelon og den samme traditionelle nyhedsform," konstaterer Søren Pagter, leder af DJH's fotojournalistuddannelse.

"Tænk overraskende, nedbryd stereotyper – også fotografisk," opfordrer han på læsernes vegne.

Over syv spredte uger skal hele redaktionen – fotografer, journalister og layoutere – igennem det samme kursus. Først bliver de

undervist i idéudvikling, derefter nyhedsjournalistik. Efterfølgende kommer Søren Pagter med et oplæg om nyhedsfotografi, og til sidst afsluttes med in-put om layout.

Fotografens rolle

"Læsernes opfattelse er det vigtigste, når vi skal fortælle en historie. Hvis de ikke forstår at afkode et billede, har det ingen berettigelse i avisen," forklarer Søren Pagter.

Han tager udgangspunkt i eksempler fra Politiken og sammenligner med andre avisers løsninger af de samme historier.

Søren Pagter lægger i sin del af undervisningen op til, at

fotograferne gerne må være mere aktive med at komme med idéer til, hvordan den visuelle historie kan fortælles.

"Jeg har indtryk af, at fotografer tit har nogle lidt svævende idéer, men de får dem ikke skrevet ned og dermed ikke præsenteret dem for nogen – og så bliver det aldrig rigtig til noget. Der er ikke noget krav til fotograferne om at udfylde en plads i avisen på samme måde, som der er for journalisterne, så det er op til dem selv ikke at blive dovne."

Erstatnings-Pagter søges

Søren Pagter suger erfaring til sig fra virkeligheden.

mettemoerk@mail.djh.dk

Tekst | Peter Trads Foto | Malcolm Taylor, Loyalist College

BUNKER EXPLORER: CANADA

Hvor skal vi hen, du?

På en novemberdag, hvor årets første snestorm var varslet, blev Bunker Explorer inviteret ind i varmen på Loyalist College i Canada til en snak om journalistik, praktisk erfaring og om hvilken vej man kan gå

Forestil dig en amerikansk teen-gefilm. En af de virkelig dårlige. En af dem, du ikke selv kan forstå, du har set. En af dem, der udspiller sig på en amerikansk skole. Forestil dig klicheerne; cheerleaders i tilpas små skorter. Hver studerende har sit eget metalskab på gangen. En gennemsnitsalder på tyve år giver en lidt fjantet stemning. Quarterback'en i sin fodboldtrøje kaster med en aflang fodbold.

Ud af filmen – og ind i virkeligheden – træder pludselig en mand. Geoffrey Cudmore: "Velkommen til Loyalist College. Vi skal denne vej. Så skal jeg vise jer, hvordan man bliver uddannet til journalist."

Journalistik og meget mere

Geoffrey Cudmore er dekan på School of Media Studies på Loyalist College. Han er daglig leder for cirka 700 studerende, der alle får en fremtid i den canadiske medie verden.

Han står i spidsen for tre journalistretninger: broadcasting, print og photo, samt forskellige teknikeruddannelser. Fotouddannelsen er forresten Canadas eneste, hvis man vil have papir på, at man kan fotografere.

Efter to eller tre år dimitterer studerende som fra enhver anden

højere læreanstalt. De får dog ikke en bachelorgrad som på et universitet.

Virkelige produktioner

De første to semestre på uddannelsen ligner meget det, vi kender fra andre journalistiskoler i Canada og Danmark. Teori og små øvelser. Det er først på tredje og fjerde semester, at uddannelsen bliver noget helt specielt. Her danner hver journalistretning – sammen med de studerende fra teknikeruddannelserne – nemlig tre newsrooms, der arbejder med virkelige produktioner.

På den måde bliver der produceret liveradio døgnet rundt med 19 daglige nyhedsopdateringer. Der sendes 15 minutters live tv-nyheder fire dage om ugen. Og der bliver lavet en ugentlig gratisavis i 3000 eksemplarer. Alt sammen er tilgængeligt for de studerende på Loyalist og de op mod 300.000 beboere i lokalområdet. Det er dermed en væsentlig formidler af de lokale nyheder.

De tre newsrooms er medvirkende til, at de studerende får en viden om og praktisk erfaring i at arbejde med nyheder. De fungerer som virkelige arbejdspladser; der er unge teknikere, producere, journalister og grafikere i ét virvar. Dog løber der altid et par under-

visere rundt og giver gode råd og vejledning.

De studerende forklarer da også, at den praktiske tilgang er en væsentlig grund til, at de går på skolen, og medvirkende til, at skolen har så godt et ry i branchen:

"Lige meget om man er uddannet fra konkurrenten Ryerson eller Loyalist, så skal man næsten altid starte ud med at arbejde på et lokalt medie. Vores praktiske erfaring gør, at vi har en klar fordel, når vi skal ud og søge job," forklarer 20-årige Mary Varley. Hun er ikke en af de mange cheerleaders, men studievært på aftenens tv-nyheder.

Skolen er dit første hjem

Med skolearbejde og nyhedsjagt næsten døgnet rundt tilbringer de studerende meget tid på skolen. Af samme grund er kantinen åben til langt ud på aftenen, hvis du skulle blive sulten. Egen pizzabager, flere forskellige varme retter, billige priser og venlig betjening. Men alligevel. Der er ingen Ida... Grunden til den lange åbningstid er også, at cirka 500 studerende lejer et værelse på skolens område – som vi kender det fra et dansk kollegium.

På den måde er der studerende i skolens bygninger døgnet rundt. Aktiviteten forstærkes også

af, at skolen har egen idrætshal og motionsrum. Det er faktisk her skolens cheerleaders og quarterbacks hænger ud efter skole. Ligesom i filmen.

Fotograferende skribenter

Selvom Loyalist College med både radioshow, tv-nyheder og avis er en central spiller på den lokale mediebane, er det dog uddannelsesaspektet, der er det vigtigste. Man forsøger at uddanne så bredt som muligt.

Det betyder blandt andet, at de studerende på print også bliver undervist i at fotografere.

Udover de knap 20.000 kroner de studerende betaler om året for at gå på skolen, skal de selv spendere 10.000 kroner på eget digitalt spejlflekskamera med tilhørende udstyr.

Til gengæld går de fremtiden i møde. De fleste journalister på lokalaviser over hele Nordamerika er selv begyndt at fotografere til deres historier. De jobs står de studerende fra Loyalist klar til at snuppe.

"Vi ved, det er en dyr udgift for de studerende, men det er en af de kundskaber, nutidens journalister skal kunne – det er nødvendig lærdom. Derfor er vi gået i den retning og begyndt at undervise i det," fortæller Geoffrey Cudmore.

Kontakt til mediebranchen

Det er ikke kun med hensyn til newsroom'ene, at Loyalist College forsøger at lægge sig op ad den journalistiske virkelighed. De forsøger faktisk at involvere den så meget som muligt.

Derfor har hver uddannelsesretning tilknyttet en Advisory Committee. Den består af 15 mennesker fra branchen, der to gange årligt evaluerer hele uddannelsen.

De holder møder, interviewer de studerende og underviserne, og kommer så efterfølgende med forslag til forbedringer.

Det betyder, at skolen hele tiden kan følge med i, hvad branchen tænker, og i hvilken retning den bevæger sig.

"Vi finder på den måde ud af, hvad de efterspørger. Sidste evaluering betød blandt andet, at vi fik fornyet vores tv-redigeringsudstyr samtidig med branchen. Vi er på den måde hele tiden på forkant med udviklingen, så vi kan tilpasse vores uddannelse," fortæller Geoffrey Cudmore.

I det hele taget vil Loyalist College gerne have så stærk forbindelse til den virkelige medie verden som muligt. Derfor har de fleste undervisere også deltids- eller freelancejobs som journalister.

For eksempel på broadcasting, hvor en medarbejder arbejder freelance for Times Magazine, mens en anden er deltidsmedarbejder for en lokal tv- og radiostation.

To år for lidt

Selvom skoling på Loyalist kun varer to år, så mener Geoffrey Cudmore alligevel, at han har fået sat en uddannelse sammen, der kan konkurrere med den 4-årige universitetspendant på Ryerson. 85 procent af de uddannede fra Loyalist College får da også job bagefter.

"Vi uddanner ikke journalister for, at de skal gå arbejdsløse. Vi arbejder i newsrooms for, at de studerende skal ud og have job bagefter. Vi tilstræber, at de studerende skal passe på den profil, mediearbejdspladserne søger – det er ganske enkelt der, vi skal hen."

trads@mail.djh.dk

”Det kan tage minutter, dage, måneder eller år”

Sproglige idéer tager tid. Selvom det virker så legende let for musikeren Peter Sommer, når han synger: ”Jeg trængte til at snakke. Ikke tale, bare snakke. Som man gør det vest for Valby Bakke...” På Sommers kritikerrroste soloplate ”På den anden side” er sproget, ifølge ham selv, blevet mere modent, ædrueligt og skarpt

Hvordan opstår dine sproglige idéer?
Oftentimes når en vedtaget sætning eller sammenhæng lader sig nedbryde eller udvikle – af mig selv forstås! Rent konkret er det noget med at placere sig ved vinduet med guitar i hånd og papir foran. Og så bare blive ved og ved. Det kan tage minutter, dage, måneder eller år. Jeg har prøvet alle fire tidsrum skulle jeg hilse og sige...

Hvor finder du sproglig inspiration?
Primært når jeg taler med folk. Tale- og slåfejl hos mig selv eller andre. Nedbrudte klichéer. Sport.

Hvornår har du sidst ladet dig inspirere af en oplevelse?

På en gåtur med en makker på Christiania. Det bliver snart til en sangtekst, tror jeg. Men den må folk vente på.

Er der særlige mennesker, du inspireres af?

Dan Turell. Men i det nære en fyr, der hedder Klaus Handsome. Og en afdød ven, der hed Bo Ark.

Hvordan har dit sprog udviklet sig (fra SuperJeg med »Alt er Ego« til dit soloalbum »På den anden side«)?

Jeg synes, det er blevet mere modent, ædrueligt og skarpt. Tekstens hensigt fremstår tydeligere og opfanges hurtigere nu end tidligere. Jeg er blevet bedre til at fastholde den fornemmelse og den følelse, som jeg starter op med. Jeg bruger generelt mere tid på teksterne i dag.

Hvorfor?

Skont jeg nogle gange kunne ønske det, er det ikke længere så meget en leg, som det var, da jeg lagde ud med at skrive. Jeg føler, at jeg er blevet begunstiget med en lillebitte skammel, som jeg kan stille mig op på, hvorefter der rent faktisk er nogle folk, der lytter og påvirkes af mine tekster. Den position ønsker jeg at forvalte med en større omhu. Ikke kun fra toppen af hovedet, men også fra bunden af hjertet.

Hvad er godt sprog for dig?

Sprog der lever, fornyer og har en rytme, der umiddelbart gør jobbet for læseren eller lytteren let, men samtidig bliver hængende i bevidstheden i lang tid efter.

Hvornår føler du, du rammer plet med dit sprog?

Det er en kombination af at se et klart lys på det tekstlige plan, og så kombinere det med den rigtige musik, rytme, produktion og så videre. Det er svært at adskille i min branche, men engang imellem kan en tekst godt stå alene. Det er ofte de korte mantra-sange, som der var flest af på Øst/Vest (Sommers anden plade med SuperJeg, red.).

Hvem beundrer du for deres sprog?

Uhh, der er sgu mange! Igen Dan Turell, men C.V Jørgensen og Kim Larsen hører også til de blandt de store. John Mogensen. Jeg kunne blive ved...

Hvad mener du, er den største faldgrube, når man skriver?

Når man skriver videre i en tradition uden at udvikle den.

Hvad synes du om journalistisk sprog?

Jeg rykker ret meget på sportsjournalistik, måske fordi jeg elsker sport. Men klichéerne føles så hjemlige på en eller anden måde. Kim Skotte på Politiken er nok min favorit indenfor kulturjournalistik. Hans sprog, i specielt portrætterne, virker meget som hans eget private sprog – poetisk og sjovt samtidig med at det tillader sig at drømme lidt.

Hvordan kan journalister forbedre deres sprog?

Lytte noget mere til musik – min for eksempel.

frahm@mail.djh.dk

“
To KUNG FU til én KUNG FUs pris
Og for sidste gang i år fryser den glade gøgler til is
Det er et vink med en vognstang til frisørerne:
Nu la’r vi håret gro ned over ørerne
”

– Peter Sommer, ”Endnu en sommer er forbi”

POET | Sportsjournalistik er en fascinationskilde for Peter Sommer

DEBAT

Debat | Thomas Berndt, 7. sem., formand for KaJ's skolegruppe

SKUFFELSE

Fagspecialer skuffer

Jeg er hverken vred eller sur. Til gengæld er jeg skuffet på mine medstuderendes vegne over de fagspecialer, som DJH tilbyder 8. semester til næste forår. For mig at se er det klart, at fagudbudet skal laves om – og at det bør ske allerede fra efteråret 2005.

Fagspecialet er det sidste, en DJH'er kommer igennem, inden hovedopgaven. Specialet bruger man til at specialisere sig i et emne. Deraf navnet fagspecialer. Men udbudet skuffer.

Manglen på politisk journalistik er absurd. Jeg anser det som en logistisk svipser, at faget ikke bliver tilbudt i foråret, men jeg forventer, at faget igen er at finde til efteråret.

Faget verdenspolitik beskæftiger sig hovedsagligt med Afrika, sekundært med amerikansk politik og FN og slet ikke med EU. Et åbenlyst misforhold, som jeg har svært ved at forstå.

Mon ikke de øvrige fagspecialer, kultur, kommunikation og

krigs-, krise- og katastrofejournalistik også kan forbedres. Vi bør bruge lejligheden til at tage et kritisk blik på dem.

I mine øjne er det vigtigt, at vi får defineret, hvad fagspecialet overhovedet skal bruges til. Jeg mener, at det bør være et forløb, hvor de studerende får en viden, så de er bedre rustede til at arbejde med bestemte emner.

Selvfølgelig lærer de studerende også metoder til at indsamle viden, som de kan bruge i andre sammenhænge. Det retfærdiggør dog ikke, at vi bruger det meste af et semester på et fagspecialer, hvis ikke udbudet er så bredt, at hovedparten af de studerende kan få noget, de interesserer sig for

– også selv om de skulle få deres 2.-prioritet.

For at sikre en god dialog har 2.-delsleder Henrik Berggren og jeg aftalt, at repræsentanter for de studerende senest til januar vil komme med bud på, hvordan fagudbudet bør se ud.

Vil du have indflydelse, er det nu, du skal gribe chancen, og det gælder alle, også studerende på 1.-delen. Selv om det kan være svært at forholde sig til et fagspecialer på 8. semester, skal du huske, at du også på et tidspunkt skal igennem fagspecialer. Du kan komme med din mening på møder i KaJ's skolegruppe eller sende en mail til kaj@mail.djh.dk.

Med DJH's økonomi i tan-

kerne er det forståeligt, at skolen kun tilbyder fem specialer. Det er derfor umuligt at tilfredsstille alles hovedinteresser. Fagspecialer, som de ser ud i dag, kan dog forbedres – begrænsningerne til trods.

Som jeg ser det, er vigtigst af alt at få politisk journalistik tilbage. Derfor begyndte KaJ den 3. december en underskriftindsamling med krav om at få faget tilbage allerede i efteråret 2005. Vi håber, at mange studerende vil bakke op om initiativet, så vi kan få ændret i fagspecialer. Det skulle gerne i sidste ende betyde færre skuffede DJH'ere.

thbe@mail.djh.dk

Debat | Danni Kristensen, 7. sem.

FRIHED TIL AT VÆLGE

Skandaløst fagspecialer katalog

Jeg vil gerne sige min mening om fagspecialerudbudet her på skolen. Jeg er helt enig med KaJ i, at udbudet er under standard.

Jeg går selv på 7. semester, og har derfor haft den sparsomme fornøjelse at kaste blikket på fagspecialer kataloget. Jeg er dybt skuffet over, at kun et enkelt fagspecialer overhovedet var noget, jeg kunne tænke mig. Og det har jeg selvfølgelig ikke fået.

I stedet for KKK (Krig, krise og katastrofe red.), som jeg ønskede mig, har jeg fået kulturjournalistik, som af en eller anden grund har overtaget pladsen fra politisk journalistik. Fair nok, at kulturjournalistik udbydes. Tidligere hold har vist efterlyst det. Jeg synes bare, at underviseren blæser lidt på de studerende, når han fra starten slår fast, at vi kun skal fokusere på kunst og teater. Hvor stor en

del af kulturjournalistikken er det nu lige det er? Og hvor mange danskere gider overhovedet læse om den slags? Kun en meget lille gruppe. Hvis et bredt emne som kultur skal udbydes må det for f... være underviserens pligt at lade de studerende komme med et oplæg til, hvad vi skal arbejde med. Men det er så min uheldige situation. At uanset, hvilket andet fagspecialer jeg havde fået, så ville

jeg være skuffet, fordi udvalget er så tyndt.

Der er masser af andre specialer, der kunne udbydes. Sport, finans, politik, lokal osv. osv. Hvis skolen ikke mener, at der er plads til mere end fem specialer, så må vi finde en løsning, hvor de studerende på 8. semester bliver givet mere fri.

Vi skulle selv lave vores specialer. Selv finde en gren af kulturjournalistikken som vi ville arbejde med, og som vi så skulle sætte os ind i. Når universitetsstuderende skriver specialer er de vel heller ikke bundet på hænder og fødder,

som jeg i den grad mener, at jeg er nu. De skriver jo et specialer om en problemstilling, som interesserer dem.

Det, at fremtidens journalister arbejder med de forskellige former for kulturjournalistik, gør, at der måske bliver tænkt nye tanker, og på den måde skabt udvikling. Skolen skal jo også være med til at sikre, at kulturjournalistikken udvikler sig. Lad os derfor for guds skyld få taget en diskussion, der kan sikre, at fremtidige studerende får en bedre 2. del, hvor de har mere end ét specialer at vælge mellem.

dakr@mail.djh.dk

Debat | Mette Østergaard, 6. sem., praktikant på Jyllands Posten

RELEVANS EFTERSPØRGES

Relevante fagspecialer nødvendige

Det var en skuffende oplevelse, da 6. semester for nylig blev præsenteret for de fagspecialer, vi kan vælge på 8. semester. Flere af dem havde meget lidt relevans i forhold til den journalistiske verden, vi snart bevæger os ud i.

Kritikken har blandt andet ført til en underskriftindsamling for

at få dansk politik tilbage på listen over fagspecialer. Personligt forstår jeg ikke, at det nogensinde blev taget af. Jeg har tilbragt et halvt år af min praktiktid på Christiansborg og lært, hvor vigtigt det er at forstå både det politiske spil og de procedurer, der påvirker det samfund vi lever i, og som vi

journalister skal leve af at skrive om. Vi får efterhånden ikke en artikel godkendt uden at have en politiker-kommentar på plads, så hvorfor vil DJH ikke hjælpe os med at blive bedre til at gennemskue, hvorfor politikerne gør og siger, som de gør?

Det er ikke kun politisk

journalistik, der skal tilbydes på 8. semester. Fagspecialer bør gøre os bedre rustede til at indgå på de redaktioner, vi ender på, når eksamensbeviset er i hus. Kultur, krimi, erhverv, sport, politik og kommunikation er nogle af de områder, vi kommer til at beskæftige os med, og det bør fagspecialer afspejle.

Det kan ikke være rigtigt, at vi efter endt uddannelse skal forbi Handelshøjskolen for at kunne gå kritisk til de kilder, vi møder i erhvervsjournalistikken eller forbi

jurastudiet for at blive klogere på den straffelov, der er rammen for at lave kriminaljournalistik.

DJH er i skarp konkurrence med SDU og RUC om at uddanne de bedste journalister, og der er ingen tvivl om, at DJH halter efter på det akademiske plan. Det er endnu et argument for at bruge den tid, vi har på skolen, til noget relevant.

meso@mail.djh.dk

DEBATINDLÆG

Levering

Alle indlæg sendes til ib@mail.djh.dk i Word .doc eller .rtf-format. Husk rubrik, fulde navn, semester / stilling og e-mail-adresse i dokumentet.

Omfang

For indlæg og svar gælder det, at de maksimalt må fylde 2500 anslag (inkl. mellemrum), og hvis debatten strækker sig over flere numre maksimalt 1600 anslag.

Redigering

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte indlæg. Desuden at vælge indlæg fra, såfremt der ikke er plads til alle indkomne - eller hvis redaktionen vurderer, at et indlæg falder udenfor avisens område.

Klummen

er på maksimalt 4500 anslag. Kontakt redaktionen.

Debat | Anders Christiansen & Uffe Jørgensen, 3. sem

KLUMME

De måske dumme

Når valgene er truffet, viser det sig altid at være dumt. "Det' fandeme dumt," siger vi til os selv og griner og glemmer.

Her står vi og kan intet, ved intet og gør intet.

"Det passer jo ikke, I kan så mange ting," siger Herren i himmeriget opmuntrende.

"Ja, vi kan drikke os fulde, selvom vi ikke har nogle penge. Vi kan grine i takt med dåselatteren, og vi kan stå i regnen, vente på bussen, fordi vi glemmer at tjekke, hvornår den går, og vi kan bilde os selv ind, at store patter ikke hænger det mindste."

"I griber det forkert an! I er bare fulde af pessimisme og journalistiske stramminger," påpeger han. Han har ret, vi skal ikke glemme at nævne dagdrømmene: Regeringer der falder for vores penne; Hr. Danmark der bliver rystet i sin grundvold af vores stærke reportager fra begivenhedszonerne; Bridgewater, hvor fodboldnørder bliver beskrevet som intelligente og stærke individer i Liverpool-trøjer; Og fra Bazar Vest, hvor det mørke bliver smeltet sammen med duften af eksotiske krydderier. Oh, hvilken brændpunktighed vi besidder. Debattører der bliver stumme af vores skarpe og indsigtfulde analyser om den menige dansker og samfundsvidenskabelige problemstillinger.

"De ved virkelig, hvordan det hele hænger sammen," hviskes der, og alle giver os stående applaus.

Men vi vågner som regel op midt i november – uden Cavling, Pulitzer eller Pilsnere.

"Hvorfor tager I jer ikke bare sammen?" spørges der ovenfra og ganske uforstående.

Den åbenlyse faktor er selvfølgelig: Do friendship. Do venskab. Dovenskab. En underlig angelsaksisk vending. At begå venskab. Er det at vente med altting til sidste øjeblik, drikke øl uden gryn på læmmer eller er det en misforstået tolkning af vores underviseres prædiken om, at socialt engagement er et vigtigt element på DJH?

"Så let slipper I ikke. Det er simpelthen for tyndt, drenge! Det er typisk jer, at I tror, I kan slippe af sted med en søgt omskrivning af ordet dovenskab, som undskyldning for, at I ikke udretter dagens gode gerning."

"Men hallo Gud, det er, hvad vi har gjort indtil nu!"

Det store spørgsmål – måske det største overhovedet – er hvorfor vi gør, som vi gør?

Og vores svar er: Det ved vi faktisk ikke. Vi ville faktisk have lavet et spørgeskema og fundet svaret via den vej. Men som så mange gange før, sidder vi her i sidste øjeblik, fordi vi ikke de sidste tre-fire uger, hvor vi selv bad om at få lov til at skrive månedens klumme, har talt om, hvad vi dog skulle fylde 4.000 anslag med. Og igen kæmper vi en indædt kamp med wordcount, men vi taber jo altid. PIS. Tralalalalalala (17 anslag ekstra). Endnu en utopisk plan løb ud i sandet.

Vi vil meget gerne høre fra andre dovne hunde, der har fundet frem til et svar på, hvorfor vores slags gør, som vi gør – vi ved, I er derude. Og vi vil også gerne høre fra dovne hunde, der ikke har reflekteret det mindste, men som har klaret sig igennem.

For nu skal vi i praktik og bruge hele værktøjskassens inspirerende indhold. Vi skal skrive gode historier om den almindelige dansker – for alle har en god historie, der fortjener at blive fortalt. Almindelige mennesker i almindelige hjem i almindelighed, og perspektivløse almindeligheder i særdeleshed. Det er essensen af fremtidens journalistik. Livet er alligevel blot en stor lort, og hele samfundet er lige lukt på vej i helvede, så lad os endelig fordrive tiden med almindeligheder i dette røvsyge og regnvåde lorteland. Sådan nogle som os er dømt til at have dumheden, tvivlen og dovenskab med på rejse i al evighed.

Men vi glæder os trods alt til at synke ned i almindelighedens mangfoldige ligegyldigheder – øns os held og lykke! – Især med den nye garderobe som bliver udvidet lige omkring den 1. februar.

uffej@mail.djh.dk
andersc@mail.djh.dk

Åbent brev | Torsten Rosendal, 8. sem.

OPKALD TIL MINKE

Hej Kim

Jeg har lige læst nyheden om de forestående ændringer af telefonsystemet her på DJH.

I den forbindelse vil jeg tillade mig at knytte et par kommentarer til de to hovedpunkter:

1. At man nu skal tvinges til at betale FIRE gange så meget i mindstebeløb finder jeg direkte forkasteligt. Jeg vil meget gerne høre dit svar på, hvad en firedobling af mindstekøb kan begrundes med.

2. At nedlægge telefonerne i klaselokalerne tjener udelukkende mobilsekskabernes interesse, og gør det praktisk umuligt for elever at benytte andet end mobiltelefonen til de fleste opkald.

Bevares, længerevarende interviews kan man vel med rette foreslå henlagt til en så afsides beliggende lokalitet som

telefonkælderen. Men alle opkald med kort- til mellemlang varighed vil ingen ved deres sansers fulde brug vel finde hensigtsmæssigt at skulle foretage fra telefonkælderen.

Hvis jeg nu arbejder i en tre-mands gruppe og er ved at lave research til en tv-nyhed i lokale 612 og skal ringe til en kilde, finder du det så rimeligt, at jeg fremover skal tilbagelægge en halv kilometer (så langt er der faktisk) frem og tilbage? Hvad nu hvis nummeret er optaget eller vedkommende er tilbage om fem minutter? Skal jeg så sidde på min flade, uden at kunne foretage mig noget fornuftigt i mellemtiden? Eller skal jeg "anvende" tiden til at gå tilbage til min klasse, for så med det samme at skulle gå tilbage til telefonkælderen?

Dertil kommer, at mobiltelefoner er under stadig skarpere mistanke for at være kraftigt med

virkende til udvikling af hjernesvulster og desuden uendeligt meget dyrere i drift end fastnettelefoner.

Jeg har simpelthen mere end almindeligt svært ved at se det rimelige i denne disposition. Efter min opfattelse er en af skolens største mangler netop fraværet af brugbare arbejdspladser. En journalistisk arbejdsplads = computer + telefon + rimelig ro -> er det ikke et regnestykke, du kan tilslutte dig? Eller mener du, man bør søge tilbage i tiden og starte et dueslag op på DJH?

Håber du vil tage denne kritik til efterretning.

PS: Beholder du din telefon på skrivebordet, eller vil der fremover blive lejlighed til at træffe dig i køen i telefonkælderen?

toro@mail.djh.dk

Svar | Kim Minke, rektor

SVAR TIL TORSTEN

Hej Torsten

Vi kan ikke fortsætte med det telefonsystem, vi har. TDC har opsagt aftalen for debiteringstelefonerne, der er teknologi, der simpelthen udgår. Så vi skal under alle omstændigheder købe et nyt system. Vi har gennemanalyseret behovet blandt andet ud fra den nuværende brug. Pengene til et nyt system kommer ikke 'ekstra', de skal tages fra en bevilling, som ellers kunne være brugt til undervisning, computere mv.

Telefonerne i klasseværelserne

havde sidste år et forbrug på ca. 20.000 kr. Det skal fordeles på 100 telefoner, 700 DJH studerende og 300 deltidskursister. Forbruget styrtdykker med 25% årligt og vil være helt væk om et par år, hvis kurven fortsætter. Allerede nu er vi nede på, at hver DJH studerende måske ringer for 20 kr. årligt fra klassetelefonerne i gennemsnit.

På den baggrund kaster vi os ikke ud i at investere i og have driftsomkostninger på 100 nye telefoner i klasserne. Det ville være rart

med mere plads på DJH, herunder grupperum, arbejdspladser til den enkelte studerende og mulighed for ro til at koncentrere sig. Det har du ret i. Men det behov opfyldes ikke med telefoner i klasserne. Til gengæld rummer det system, vi er på vej med, andre perspektiver, blandt andet for IP telefoni.

Hidtil har vi solgt taletidskort til det gamle system helt ned til 25 kr. Det nye generelle TDC system har et mindstebeløb på 100 kr. TDC sælger dem ikke i mindre størrelser. Det finder du forkasteligt. Sådan er det så.

km@djh.dk

DEBAT | Victor Szulc, 3. sem.

IDEOLOGIER

Usmagelig sammenligning

Uffe Jørgensen og Lasse Andersen undrer sig i sidste nummer af Illustreret Bunker over, hvad forskellen på kommunisme og nazisme er.

Nu er dette vel ikke det rette forum for en hurtig gennemgang af grundlæggende samfunds-faglig viden, men lad os da bare på Uffe's og Lasse's vegne glæde os over at basalt

kendskab til politik åbenbart ikke indgår i Journalisthøjskolens optagelsesprøve.

Nazisme er en ækel, racistisk ideologi, som kan karakteriseres ved had mod handicappede, homoseksuelle og ikke mindst folkeslag som betragtes "racemæssigt underlegne".

Kære Uffe og Lasse. Hvis I gerne vil vide, hvad forskellen

på det ovenstående og kommunisme er, kan I jo passende spørge de seks millioner jøder, der blev udryddet i nazismens navn, de to millioner polakker der omkom, fordi de ikke var tyskere, eller de over 20 millioner mennesker i Sovjetunionen, der døde for at bekæmpe nazismen.

Mennesker, hvis minde I til-lader jer at trampe på.

szulc@mail.djh.dk

SANDHEDHEDSKOMMISSIONEN

presents

Teddy "Don" P

-Stilling: Forslagsdirektør på Ajour.
-Største bedrift: Har opbygget et stærkt, kriminelt imperium.
-Karakteristika: Meget pengestærk, tolererer intet, men glædes ved en velskrevet tekst. Blev tilbudt at pushe narko gennem Ajour, men han afslog. "Det er en infamia," fnøs Teddy.

Henrik "Tessio" W

-Stilling: Stodderkonge og tv-orakel.
-Største bedrift: Har formået at smede rænker med RUC uden at blive opdaget...endnu.
-Karakteristika: Tænker sig altid om, inden han giver ordre om brutale henrettelser.

Lars "Clemenza" Bjerg

-Stilling: Formand for studienævnet, højrehånd for Teddy.
-Største bedrift: Er 100 % pålidelig og viger ikke fra Teddys side.
-Karakteristika: Lars har været med siden starten. Har en svaghed for solbærsaften fra kantinen og cannoli.

Oluf "Hagen" Jørgensen

-Stilling: Ekspertkilde. Ved alt om medier og jura.
-Største bedrift: Gav Lisbeth Knudsen et tilbud, hun ikke kunne afslå. Hun afslog dog, men skiftede mening, da hun fandt et afskåret hestehoved i sin king size-seng.
-Karakteristika: Meget velbevandret tysk-irsk jurist. Står for importen af "Genco printing paper" fra Sicilien.

Jan "Michael" Dyberg

-Stilling: Veluddannet kronprins uden portefølje. Netop hjemvendt fra research-fronten.
-Største bedrift: Gennemførte sin Ivy-league uddannelse.
-Teddy har forgæves forsøgt at overtale Jan til at holde sig ude af familiens affærer, men han er en naturlig arvtager, og blev hvirvlet ind i det beskidte arbejde, da Teddy lå på hospitalet efter et ildebefindende. Dette skyldtes, at RUC udgav Lars "Clemenza" Bjergs "Som man spørger".

Pia "Kay" Færing

-Stilling: Ansvarlig for at hverve nye soldater til familiens udenbys aktiviteter.
-Største bedrift: Græd og græd, da Jan blev gift med en ukendt og smuk kvinde (Pernille Dehn) på Sicilien.
-Karakteristika: Havde sine egne meninger, til hun mødte Jan.

Roger "Freddie" Buch

-Stilling: Kommunal starfucker. Ved alt om kommuner og politik.
-Største bedrift: Ikke så aktiv i familien, men god til at shake drinks.
-Karakteristika: Kom til DJH, da familien gik til madrasserne i Odense. Føler sig overset til fordel for sin lillebror Jan.

Kim "Sonny" Minke

-Stilling: Rektor, tidligere underlærer.
-Største bedrift: Gennembankede tølperen Flemming Svith med låget fra en skraldespand.
-Karakteristika: Noget af et brushoved. Lader følelserne løbe af med sig, og har hang til letlevende kvinder.

Cent'anni?

Tyrken Niels "Solozzo" Krause-Kjær splittede familien, da han tilbød "akademiske kompetencer" til gengæld for Teddys politiske forbindelser. Da Teddy på familiens vegne takkede nej, gik Krause-Kjær til Tattaglia-familien på SDU og tilbød sit produkt.

Da Teddys afslag styrker de andre familier i den mindre lovlige verden, vil han nu satse på at gøre sin egen families forretninger legitime. Men det er slet ikke så nemt at gøre aktiviteterne lovlige. Interesserne spreder sig over forlagsvirksomhed, prostitution, gambling og politisk afpresning. De er samlet under ét bag forlaget Ajours noble facade.

Den gamle Don er svag, og nye kræfter i familien ønsker et opgør, der kan sikre DJH-familiens position. Jan "Michael" Dyberg planlægger koordinerede angreb på de to øvrige familier i underverdenen. Blodbadet er uundgåeligt...